

บทที่ 7

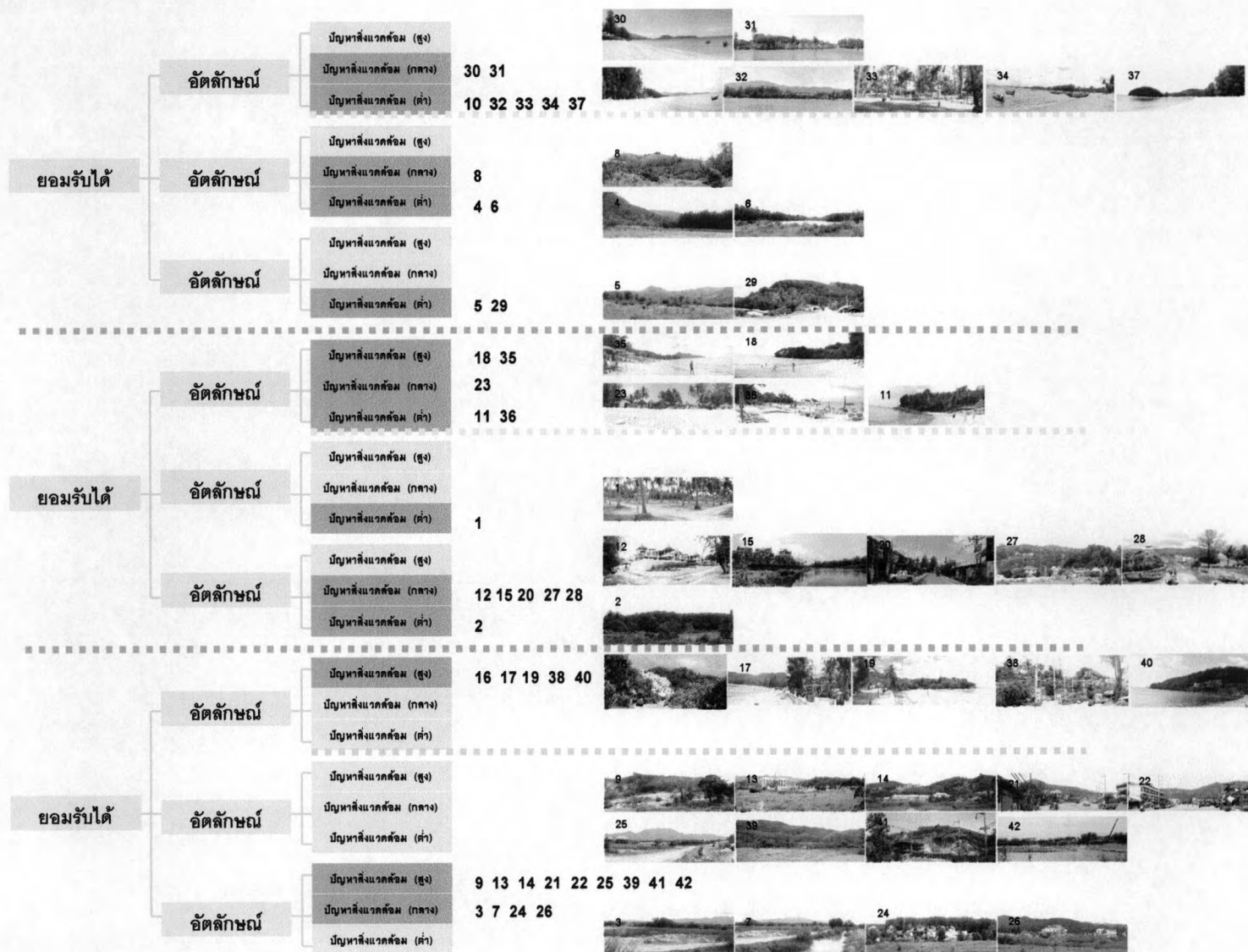
บทสรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยชิ้นนี้ได้้นำวิธีการประเมินคุณภาพทางสายตามาประยุกต์ใช้ในการประเมิน อัตลักษณ์และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลเนื่องมาจากการพัฒนา โดยอาศัยการรับรู้และทัศนคติของคนต่อคุณภาพทางสายตาที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีประชาชนในพื้นที่นักท่องเที่ยวรวมไปถึงผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตัดสิน โดยวัดจากระดับการพัฒนาที่คนยอมรับได้มากจนไปถึงยอมรับไม่ได้เลย ณ ปัจจุบัน และหาความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ศึกษา หาดบางเทา หาดสุรินทร์ และหาดกมลา จังหวัดภูเก็ต จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทำให้สามารถทราบถึงทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ของพื้นที่ระดับการพัฒนาที่คนยอมรับได้มากและยอมรับไม่ได้เลย พื้นที่ที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก ความสัมพันธ์ของระดับการพัฒนาต่ออัตลักษณ์และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ลักษณะใดที่คนยอมรับได้มากและยอมรับไม่ได้เลย รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างกับประเด็นทั้งสามข้างต้น เพื่อนำไปใช้ในการเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงปัญหาที่เกิดจากการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่ออัตลักษณ์และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมถึงแนวทางการปรับปรุงและประยุกต์ใช้เครื่องมือการวิจัยกับพื้นที่ศึกษาประเภทเกาะและชายหาดอื่นๆต่อไป โดยใช้กระบวนการปรับปรุงคุณภาพทางสายตาร่วมกับวิธีการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

7.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และปัญหาสิ่งแวดล้อม

โดยรูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีทั้งหมด 14 แบบมีดังแสดงในภาพที่ 7.1

แผนภูมิแสดงรูปแบบความสัมพันธ์ที่เป็นไปได้ทั้งหมดและรูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจริง

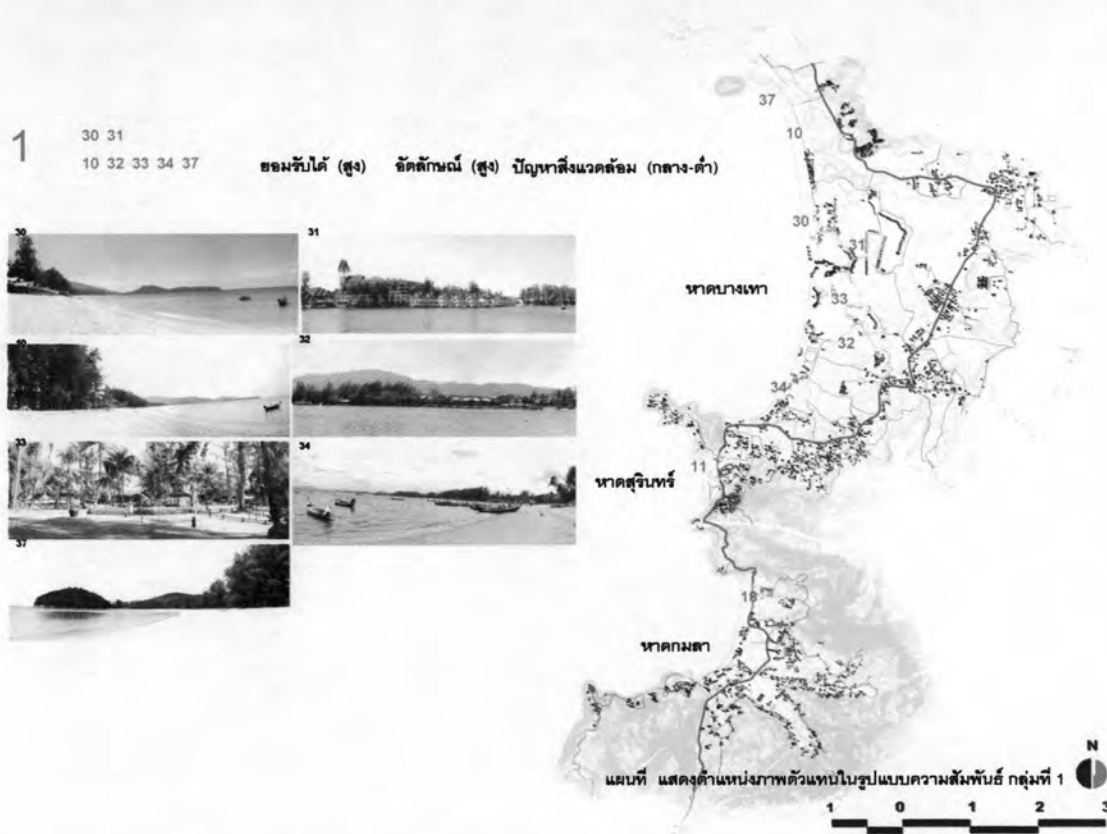
ภาพที่ 7.1 แผนภูมิแสดงรูปแบบความสัมพันธ์ที่เป็นไปได้ทั้งหมดและรูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจริง

ตารางที่ 7.1 อธิบายกลุ่มรูปแบบความสัมพันธ์ที่ยอมรับได้ (สูง-กลาง-ต่ำ)

	รูปแบบความสัมพันธ์	ภาพตัวแทน	คำอธิบายความสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่ม
ยอมรับได้ (สูง)	1. มีอัตราลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง)	30 31	
	2. มีอัตราลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ)	10 32 33 34 37	
	3. มีอัตราลักษณะ (กลาง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง)	8	
	4. มีอัตราลักษณะ (กลาง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ)	4 6	
	5. มีอัตราลักษณะ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ)	5 29	
ยอมรับได้ (กลาง)	6. มีอัตราลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (สูง)	18 35	
	7. มีอัตราลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง)	23	
	8. มีอัตราลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ)	11 36	
	9. มีอัตราลักษณะ (กลาง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ)	1	
	10. มีอัตราลักษณะ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง)	12 15 20 27 28	
	11. มีอัตราลักษณะ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ)	2	
ยอมรับได้ (ต่ำ)	12. มีอัตราลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (สูง)	16 17 19 38 40	
	13. มีอัตราลักษณะ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (สูง)	9 13 14 21 22 25 39 41 42	
	14. มีอัตราลักษณะ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง)	3 7 24 26	
			

7.1.1 รูปแบบความสัมพันธ์ ของอัตลักษณ์ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่คนยอมรับได้สูง ยอมรับได้ปานกลาง และยอมรับได้ต่ำ

7.1.1.1 รูปแบบความสัมพันธ์กลุ่มที่ 1 ยอมรับได้สูง อัตลักษณ์สูง ปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลาง-ต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 10, 30, 31, 32, 33, 34, 37 ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 7.2 แสดงแผนที่และตำแหน่งของภาพตัวแทนกลุ่มที่ 1

จากภาพในกลุ่มนี้สามารถแบ่งตามลักษณะและองค์ประกอบทางภูมิประเทศได้ดังนี้

พื้นที่ราบ ภาพตัวแทน 33 แสดงพื้นที่ของโครงการประเภทโรงแรมและรีสอร์ท โดยตัวอาคารมีความสูงเพียง 1-2 ชั้น มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมากทำให้พื้นที่มีประสิทธิภาพในการดูดซับทางสายตาส่ง ผนังของตัวอาคารเน้นสีที่มีความกลมกลืนกับธรรมชาติ ได้แก่ สีครีมและสีน้ำตาล ส่วนหลังคาใช้สีคอนกรีตโดดเด่นอย่างสีส้มอิฐติดกับสีเขียวของต้นไม้ที่ปกคลุมรอบๆ ตัวอาคาร

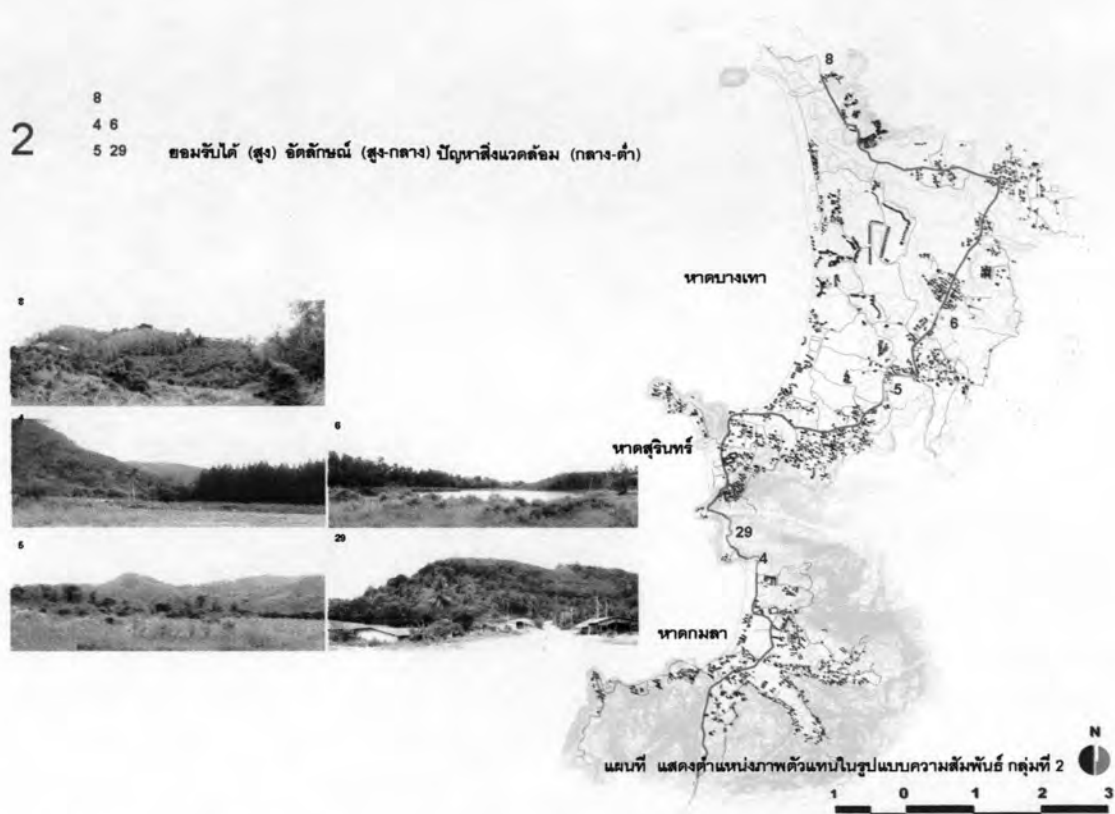
พื้นที่ราบมีแหล่งน้ำ แสดงพื้นที่โรงแรม รีสอร์ท เมืองค์ประกอบหลักเป็น ทะเลสาบขนาดใหญ่ ภาพตัวแทน 31 เมืองค์ประกอบย่อยเป็นกลุ่มอาคารของห้องพักและส่วน บริการอื่นๆ ของโรงแรม ความสูง 3-4 ชั้น มีพืชพรรณแทรกตัวอยู่ประปราย ผนังของอาคารมีสี ขาวโดดเด่น ส่วนหลังคามีสีน้ำตาลเข้มกลมกลืนกับธรรมชาติและต้นไม้โดยรอบได้เป็นอย่างดี ตรงกันข้ามกับส่วนของผนังที่แสดงความขัดแย้งกับธรรมชาติโดยรอบอย่างชัดเจนเป็นผลมาจาก สี ขนาด ความหนาแน่น และความสูงของตัวอาคาร ภาพตัวแทน 32 มีสภาพที่ตั้งและลักษณะ ภูมิประเทศใกล้เคียงกับภาพตัวแทน 31 แต่มีความแตกต่างกันที่ความหนาแน่นที่เบาบางกว่า เท่าตัว ขนาดความสูงของอาคารเพียง 1-2 ชั้น ทั้งยังปกคลุมด้วยพืชพรรณที่มีความหนาแน่น มาก รวมทั้งสีของอาคารที่เน้นสีโทนเข้มแต่กลับใช้สีหลังคาสีส้มอิฐเพื่อเน้นความโดดเด่นทำให้ เห็นแนวหลังคาชัดเจน

พื้นที่ชายหาด เป็นบริเวณที่มีความสวยงามที่สุดและเป็นจุดที่นักท่องเที่ยว รวมตัวกันเพื่อประกอบกิจกรรมนันทนาการริมชายหาดทั้ง อาบแดด ว่ายน้ำ ชมทิวทัศน์ เป็นต้น ภาพตัวแทน 10 เป็นสภาพพื้นที่ชายหาดที่มีความเงียบสงบมากพร้อมทั้งมีความสมบูรณ์ของพืช พรรณธรรมชาติที่ปกคลุมหนาแน่น ปราศจากการพัฒนาที่มีลักษณะของอาคารสิ่งปลูกสร้าง ภาพตัวแทน 34 เป็นบริเวณชายหาดที่ค่อนข้างมีความสงบเงียบเช่นเดียวกัน แต่มีลักษณะพิเศษ คือ เป็นบริเวณที่อยู่อาศัยของชาวประมงในพื้นที่ เมืองค์ประกอบของเรือประมงเป็นจำนวนมาก การพัฒนาอยู่ในระดับที่ยังน้อยมาก

แหลม เป็นบริเวณพื้นที่ลาดชันที่ยื่นออกไปในทะเลซึ่งเป็นบริเวณที่แสดง ถึงลักษณะภูมิประเทศอันโดดเด่นของชายหาดภูเก็ต ภาพตัวแทน 37 ภาพแสดงแหลมที่ยื่น ออกไปจากแผ่นดินลักษณะคล้ายกับเกาะเล็กๆ ที่เชื่อมอยู่กับปลายแหลม พืชพรรณปกคลุม หนาแน่นไม่มีร่องรอยของการพัฒนามีความเงียบสงบเป็นธรรมชาติมาก

7.1.1.2 รูปแบบความสัมพันธ์กลุ่มที่ 2 ยอมรับได้สูง อัตลักษณ์กลาง-ต่ำ ปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลาง-ต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 4, 5, 6, 8, 29 ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 7.3 แสดงแผนที่และตำแหน่งของภาพตัวแทนกลุ่มที่ 2

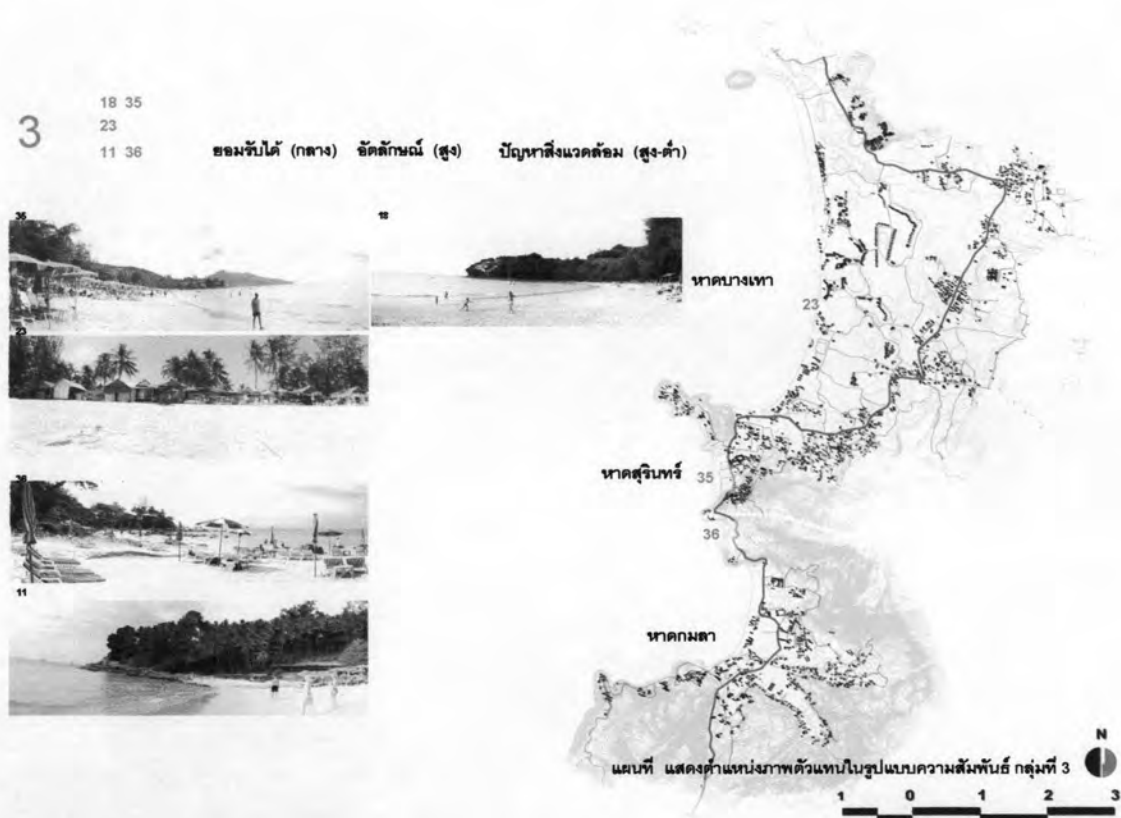
จากภาพในกลุ่มนี้สามารถแบ่งตามลักษณะและองค์ประกอบทางภูมิประเทศได้ดังนี้

พื้นที่ราบเชิงเขา ภาพตัวแทน 4 และ 5 ภาพแสดงภูมิประเทศที่มีความเป็นธรรมชาติที่ปราศจากการพัฒนาของบริเวณที่ราบเชิงเขาทั้งที่มีลักษณะเป็นทุ่งหญ้ากว้างและบริเวณที่ถูกปกคลุมด้วยพืชพรรณหนาแน่นบริเวณเชิงเขา

พื้นที่ราบมีแหล่งน้ำ ภาพตัวแทน 6 แสดงภูมิประเทศที่มีองค์ประกอบหลักเป็นทะเลสาบขนาดใหญ่ บริเวณโดยรอบปกคลุมไปด้วยพืชพรรณหนาแน่นมากทั้งไม้ยืนต้นพื้นถิ่นทั่วไป รวมไปถึงสวนยางพารา ภาพตัวแทน 32 แสดงที่ตั้งของโครงการโรงแรม รีสอร์ทริมทะเลสาบ จำนวนของอาคารมีความหนาแน่นน้อย ความสูงเพียง 1-2 ชั้น พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมากมีภูเขาเป็นฉากหลังอยู่ไกลๆ

พื้นที่ลาดชันและภูเขาสูง ภาพตัวแทน 8 แสดงพื้นที่ลาดชันปกคลุมด้วยพืชพรรณหนาแน่นมาก ปรากฏองค์ประกอบของอาคารสิ่งปลูกสร้างประเภทรีสอร์ท อาคารมีขนาดเล็ก ความสูง 1-2 ชั้น ลักษณะการวางตัวกระจายตามแนวระดับความลาดชัน ภาพตัวแทน 29 ภาพแสดงสิ่งปลูกสร้างลักษณะเป็นอาคารพักอาศัยขนาดเล็กของชาวบ้าน กระจายตัวเบาบางอยู่บริเวณเชิงเขา มีความสูงเพียงชั้นเดียว ส่วนประกอบของอาคารใช้วัสดุสังเคราะห์ทั้งหมด ไม่มีร่องรอยการใช้วัสดุธรรมชาติให้เห็น

7.1.1.3 รูปแบบความสัมพันธ์กลุ่มที่ 3 ยอมรับได้กลาง อัตลักษณ์สูง ปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง-ปานกลาง-ต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 11, 18, 23, 35, 36 ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

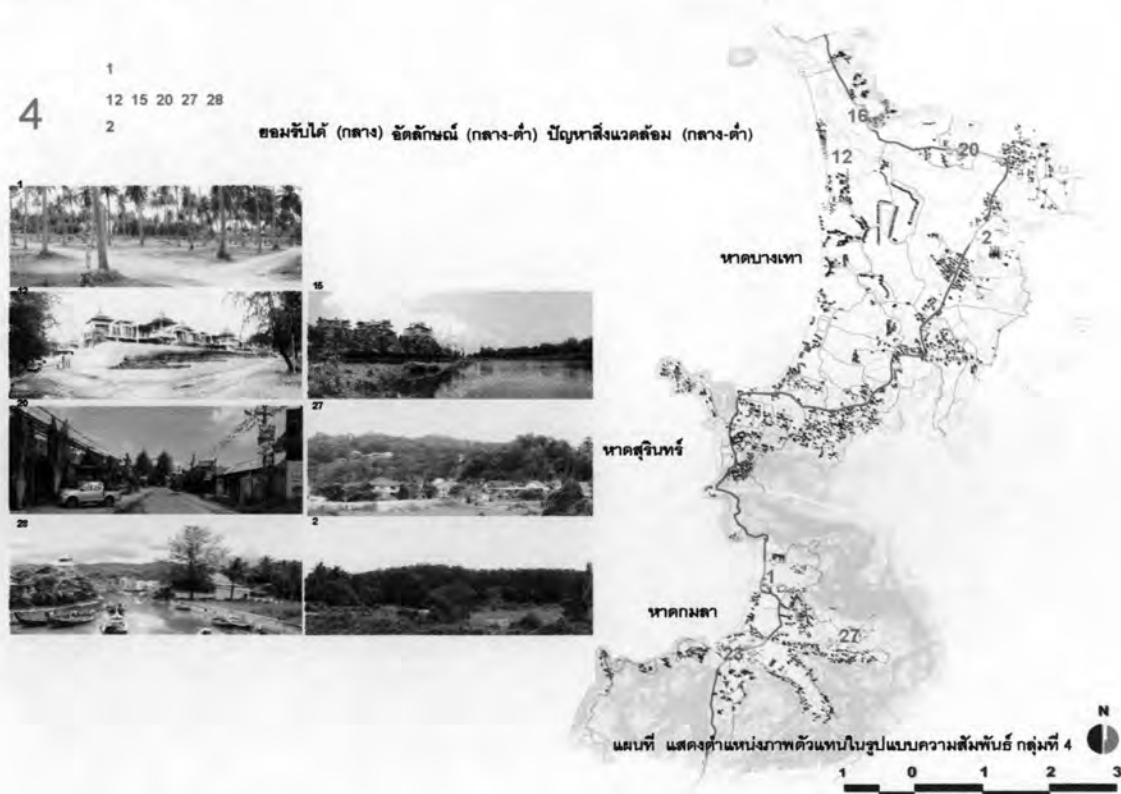
ภาพที่ 7.4 แสดงแผนที่และตำแหน่งของภาพตัวแทนกลุ่มที่ 3

จากภาพในกลุ่มนี้สามารถแบ่งตามลักษณะและองค์ประกอบทางภูมิประเทศได้ดังนี้

พื้นที่ชายหาด ภาพตัวแทน 23 ภาพแสดงแนวชายหาดที่เมืองค์ประกอบของอาคารไม้ถาวร มีลักษณะเป็นเพิงชายของมีหลังคา ความสูง 1 ชั้น ภาพตัวแทน 35 ภาพแสดงพื้นที่ชายหาดที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาตินานแน้น แนวชายหาดประกอบไปด้วยร่มและเตียงผ้าใบที่มีสีสันและรูปแบบที่หลากหลาย ถึงแม้ว่าบรรยากาศจะทำให้บรรยากาศดูคึกคัก แต่ก่อให้เกิดปัญหาการกวนทัศนภาพบริเวณชายหาด ภาพตัวแทน 36 แสดงชายหาดขนาดเล็ก มีนักท่องเที่ยวหนาแน่นปานกลางและยังมีความเป็นธรรมชาติอยู่มาก เมืองค์ประกอบของร่มและเตียงผ้าใบไม่หนาแน่นมากนัก

แหลม ภาพตัวแทน 11 พื้นที่ที่มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมากลักษณะของแหลมมีขนาดไม่ใหญ่มากนัก ปลายแหลมมีลักษณะเป็นโขดหิน บริเวณนี้มีนักท่องเที่ยวพอสมควร ภาพตัวแทน 18 ภาพแสดงพื้นที่ชายหาดต่อเนื่องไปยังแหลมที่มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก แต่สามารถสังเกตเห็นอาคารรีสอร์ททความสูง 2 ชั้น ได้อย่างชัดเจนเนื่องจากเป็นบริเวณพื้นที่ลาดชัน ประกอบกับสีสันของตัวอาคารที่ใช้สีขาวสว่างโดดเด่นตัดกับสีเขียวของต้นไม้ชัดเจน

7.1.1.4 รูปแบบความสัมพันธ์กลุ่มที่ 4 ยอมรับได้ปานกลาง **อัตลักษณ์** ปานกลาง-ต่ำ ปัญหาสิ่งแวดล้อมปานกลาง-ต่ำ ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 1, 2, 12, 15, 20, 27, 28 ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 7.5 แสดงแผนที่และตำแหน่งของภาพตัวแทนกลุ่มที่ 4

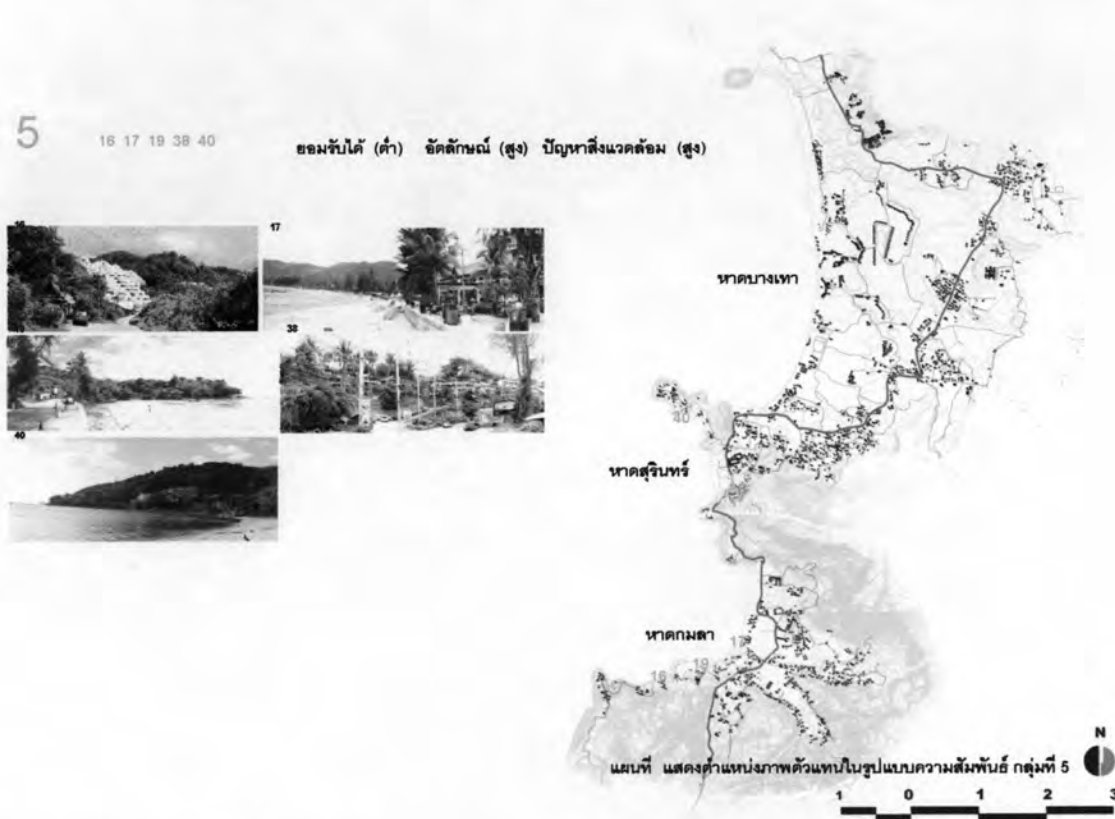
จากภาพในกลุ่มนี้สามารถแบ่งตามลักษณะและองค์ประกอบทางภูมิประเทศได้ดังนี้

พื้นที่ราบ ภาพตัวแทน 1, 2 ภาพแสดงพื้นที่สวนมะพร้าวและสวนยางพารา ลักษณะของสวนมะพร้าวมีร่องรอยของการบุกรุก และปรากฏแนวเส้นทางสัญจรค่อนข้างชัดเจน ส่วนสวนยางพาราถูกบดบังด้วยพืชพรรณชนิดอื่น ทำให้ความเป็นพื้นที่เกษตรกรรมของสวนมะพร้าวและสวนยางพารายังไม่ชัดเจนนัก ภาพตัวแทน 20 ภาพแสดงบริเวณที่ตั้งของร้านอาหารที่เน้นการรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ อาคารมีความสูง 1-2 ชั้น รูปแบบหลากหลาย ภาพตัวแทน 12 ภาพแสดงที่ตั้งของโครงการประเภทโรงแรมอาคารมีความสูง 2-3 ชั้น ลักษณะการวางตัวของอาคารต่อเนื่องและหนาแน่นมาก

พื้นที่ราบมีแหล่งน้ำ ภาพตัวแทน 15 ภาพแสดงพื้นที่รอบบริเวณแหล่งน้ำขนาดเล็กคาดว่าเป็นบ่อน้ำที่เกิดจากขุมเหมืองเก่า บริเวณโดยรอบมีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่น มีองค์ประกอบของอาคาร ความสูง 3-4 ชั้น ขนาดค่อนข้างใหญ่ แทรกตัวอยู่ระหว่างพืชพรรณ ภาพตัวแทนที่ 28 ภาพแสดงอาคารที่อยู่อาศัย ความสูง 1-2 ชั้น บริเวณริมคลอง มีองค์ประกอบของเรือประมงขนาดเล็กจอดเรียงรายอยู่

พื้นที่ลาดชันและภูเขาสูง ภาพตัวแทน 27 ภาพแสดงอาคารที่อยู่อาศัยบนพื้นที่ลาดชัน ความสูง 1-2 ชั้น ลักษณะการวางตัวกระจายไม่หนาแน่นมาก บริเวณโดยรอบมีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก

7.1.1.5 รูปแบบความสัมพันธ์กลุ่มที่ 5 ยอมรับได้ต่ำ อัดลักษณะสูง ปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 16, 17, 38, 40 ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 7.6 แสดงแผนที่และตำแหน่งของภาพตัวแทนกลุ่มที่ 5

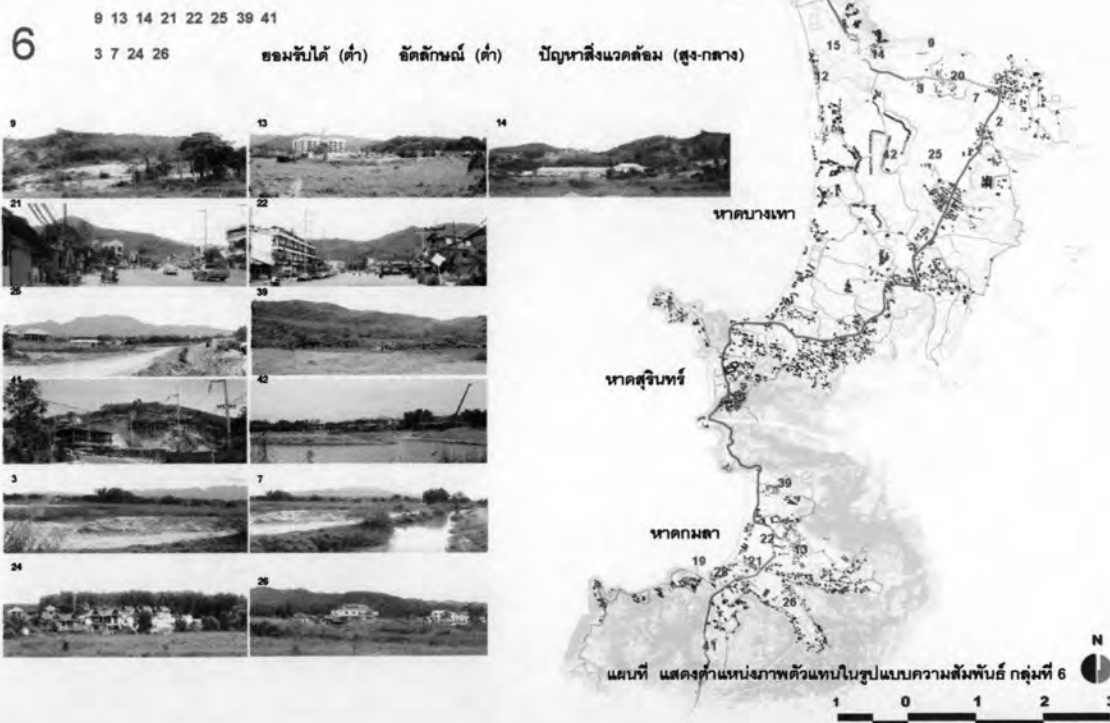
จากภาพในกลุ่มนี้สามารถแบ่งตามลักษณะและองค์ประกอบทางภูมิประเทศได้ดังนี้

พื้นที่ลาดชันและภูเขาสูง ภาพตัวแทน 16 ภาพแสดงการพัฒนาพื้นที่เป็นโครงการประเภทโรงแรม โดยตัวอาคารเกาะขนานไปกับความชันของภูเขา การวางตัวของอาคารมีลักษณะยาวต่อเนื่องกันโดยไม่มีการเว้นช่องว่างระหว่างอาคาร ทำให้มองเห็นเป็นก้อนสีขาวยาวใหญ่ติดกับสีเขียวของพืชพรรณธรรมชาติ ภาพตัวแทน 38 ภาพแสดงอาคารของรีสอร์ททบนพื้นที่ลาดชัน การวางผังมีการเว้นระยะห่างระหว่างตัวอาคารพอสมควร อาคารมีความสูง 3-4 ชั้น พืชพรรณปกคลุมเบาบาง นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ถนนที่ก่อให้เกิดความรกรุงรัง อย่างเสาไฟฟ้า และป้ายโฆษณา โดยภาพตัวแทนทั้งสองมีปัญหาที่เกิดจากตำแหน่งที่ตั้งของอาคาร ขนาด ความหนาแน่น สีสีนของตัวอาคาร และความสูงของอาคาร

พื้นที่ชายหาด ภาพตัวแทน 17 ภาพแสดงการพัฒนาที่รุกล้ำพื้นที่ชายหาด ด้วยทางเท้าคอนกรีต อาคารประเภทร้านค้าและรีสอร์ทขนาดเล็กความสูง 3-4 ชั้น

แหลม ภาพตัวแทน 40 ภาพแสดงอาคารขนาดใหญ่บริเวณหัวแหลม ส่วนประกอบของอาคารใช้วัสดุสังเคราะห์ประเภทอลูมิเนียมและกระจก ทำให้เกิดความแวววาว จำนวนของอาคารมีความหนาแน่นมาก ความสูงของอาคาร 5-6 ชั้น ทั้งยังสร้างอยู่บนพื้นที่ลาดชันซึ่งเป็นที่ที่มีประสิทธิภาพในการดูดซับทางสายตาดำ่มาก พื้นที่ทั้งหมดในกลุ่มนี้ล้วนมีความโดดเด่น สวยงาม และเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นพิเศษ

7.1.1.6 รูปแบบความสัมพันธ์กลุ่มที่ 6 ยอมรับได้ต่ำ อัตลักษณ์ต่ำ ปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง-ปานกลาง ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 3, 7, 9, 13, 14, 21, 22, 24, 25, 26, 39, 41, 42 ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 7.7 แสดงแผนที่และตำแหน่งของภาพตัวแทนกลุ่มที่ 6

จากภาพในกลุ่มนี้สามารถแบ่งตามลักษณะและองค์ประกอบทางภูมิประเทศได้ดังนี้

พื้นที่ราบ ภาพตัวแทน 24 ภาพแสดงอาคารประเภทที่อยู่อาศัยมีความหนาแน่นมาก สีเส้นของตัวอาคารสว่างสะดุดตา วางตัวเป็นแนวยาวบดบังสวนยางพาราที่อยู่ทางด้านหลัง เป็นการพัฒนาที่ทำให้คุณค่าอัตลักษณ์ของพื้นที่ลดลง

พื้นที่ราบมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ ภาพตัวแทน 3 ภาพแสดงลักษณะของทุ่งหญ้ากว้างใหญ่ค่อนข้างแห้งแล้ง มีพืชพรรณปกคลุมเป็นฉากทางด้านหลัง หน้าดินบางส่วนถูกทำลาย ภาพตัวแทน 13 ภาพแสดงทุ่งหญ้าโล่งมีภูเขาเป็นฉากหลัง มีองค์ประกอบของอาคารประเภทโรงแรม ความสูง 5-6 ชั้น มีขนาดใหญ่ข่มอาคารที่อยู่อาศัยโดยรอบ ภาพตัวแทน 14 ภาพแสดงการบุกรุกก่อสร้างบนพื้นที่ลาดชัน บริเวณเชิงเขาไปจนถึงบนภูเขา ตัวอาคารมีความโดดเด่นมาก ทั้งความหนาแน่นที่เกิดจากการวางตัวเรียงเป็นแนวหน้ากระดาน สีของผนังและหลังคาที่เน้นสีขาวสว่าง รูปทรงของหลังคาที่มีความสูงเท่ากับหนึ่งชั้นของตัวอาคารยิ่งทำให้อาคารดูสูงมากยิ่งขึ้น ภาพตัวแทน 21 และ 22 ภาพแสดงองค์ประกอบที่สวยงามของภูเขาที่เป็นฉากอยู่ทางด้านหลัง แต่กลับถูกรบกวนจากระดับการพัฒนาซึ่งเป็นอาคารประเภทการค้าและพาณิชยกรรม รูปแบบทางสถาปัตยกรรมและสีเส้นมีความหลากหลาย ประกอบกับความรกรุงรังของเสาไฟฟ้าและป้ายโฆษณา เนื่องจากระดับการพัฒนาที่ค่อนข้างหนาแน่นและมีรูปแบบที่หลากหลายมาก ทำให้พื้นที่เหล่านี้ไม่สามารถบ่งบอกอัตลักษณ์ได้ ภาพตัวแทน 25 ภาพแสดงพื้นราบโล่งมีภูเขาเป็นฉากหลังอยู่ไกลๆ พื้นที่ถูกถมและปรับหน้าดิน อยู่ระหว่างการก่อสร้างอาคารประเภทที่อยู่อาศัย ความสูง 1-2 ชั้น ภาพตัวแทน 26 ภาพแสดงอาคารที่อยู่อาศัย ความสูง 2-3 ชั้น มีลักษณะเป็นอาคารเดี่ยวและอาคารจัดสรร มีรูปแบบหลากหลาย เกาะกลุ่มหนาแน่น

พื้นที่ราบเชิงเขา ภาพตัวแทน 39 ภาพแสดงพื้นที่ที่ถูกเปิดหน้าดิน บริเวณเชิงเขา มีองค์ประกอบของอาคารประเภทโรงแรม ความสูง 2-3 ชั้น ปรากฏอยู่ด้วย

ที่ราบมีแหล่งน้ำ ภาพตัวแทน 42 ภาพแสดงการปรับพื้นที่ราบรอบบริเวณรอบบ่อน้ำที่เกิดจากขุมเหมืองเก่า โดยไม่เหลือสภาพเดิมของพื้นที่เลย เนื่องจากพืชพรรณถูกทำลายเพื่อปรับหน้าดินและก่อสร้างอาคารประเภทที่อยู่อาศัย ความสูง 2 ชั้น

พื้นที่ลาดชันและภูเขาสูง ภาพตัวแทน 9 ภาพแสดงพื้นที่ลาดชันถูกทำลายพืชพรรณและหน้าดินเป็นบริเวณกว้าง มีองค์ประกอบของรั้วคอนกรีตและเสาไฟฟ้า ภาพตัวแทน 41 ภาพแสดงการทำลายและขุดเจาะภูเขาเพื่อการก่อสร้างอาคารซึ่งมีขนาดความสูง 5-6 ชั้น ภูเขาถูกระเบิด พืชพรรณถูกทำลาย

7.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง อัตลักษณ์และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

ทัศนคติของคนที่มีผลต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้นั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะของความสัมพันธ์ในแต่ละประเด็นเพียงอย่างเดียว เนื่องจากความสัมพันธ์ที่มีประเด็นเดียวกัน และมีคุณค่าในทิศทางเดียวกันระดับการยอมรับได้สามารถแตกต่างกันได้ ตัวอย่างเช่น ภาพที่แสดงอัตลักษณ์ของพื้นที่นั้นแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่คนสามารถยอมรับได้มากและกลุ่มที่คนไม่สามารถยอมรับได้เลย ในที่นี้จะกล่าวถึงความสัมพันธ์ที่เกิดจากอัตลักษณ์ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อการยอมรับได้จากระดับการพัฒนา โดยคนสามารถยอมรับได้มากกับภาพที่แสดงอัตลักษณ์ของพื้นที่และมีปัญหาสิ่งแวดล้อมต่ำ ยอมรับได้ต่ำกับภาพที่แสดงอัตลักษณ์ของพื้นที่และมีปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง ซึ่งประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมนั้นมีความสัมพันธ์ที่ชัดเจนมาก คือ ถ้าหากคนเห็นว่ามีความเสี่ยงสูงก็ไม่สามารถยอมรับได้เลยโดยไม่ได้ขึ้นอยู่กับอัตลักษณ์ของพื้นที่ โดยประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมกลายเป็นประเด็นหลักที่คนให้ความสำคัญที่สุด เนื่องจากมีผลต่อการยอมรับได้โดยตรง ส่วนอัตลักษณ์ของพื้นที่เป็นเพียงประเด็นรองที่คนให้ความสำคัญ ความสัมพันธ์ของอัตลักษณ์และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการยอมรับได้จากระดับการพัฒนาสามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ

7.1.2.1 ความสัมพันธ์ของอัตลักษณ์ที่มีผลต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

อัตลักษณ์ของพื้นที่ศึกษานั้นมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความเด่นชัดขององค์ประกอบทางภูมิประเทศ เนื่องจากความเป็นธรรมชาติและความโดดเด่นของภูมิประเทศที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะของความเป็นสถานที่ของพื้นที่นั้นๆ โดยคนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ความเป็นธรรมชาติหรือการเก็บรักษาความเป็นธรรมชาติของพื้นที่เอาไว้ โดยเฉพาะพื้นที่บริเวณชายหาด และแหลม ซึ่งคนส่วนใหญ่จะยอมรับระดับการพัฒนาได้น้อยกว่าบริเวณพื้นที่เมืองและย่านพาณิชยกรรม เนื่องจากอัตลักษณ์บริเวณชายหาดควรแสดงออกถึงความเป็นธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์ สงบ สวยงาม และมีบรรยากาศของชายหาดท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง น่าพักผ่อน มีการพัฒนาที่ทำให้เกิดความหรรษาสะดวกสบาย และยังรักษาความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดี ไม่มีลักษณะของความไร้ระเบียบ แออัด วนวาย และการพัฒนาที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นธรรมชาติที่สวยงามของพื้นที่

ลักษณะทางภูมิประเทศที่แตกต่างกันนั้นส่งผลให้คนรับรู้อัตลักษณ์ของพื้นที่แตกต่างกันด้วย โดยพื้นที่ศึกษามีชื่อเสียงทางด้านเป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศชายทะเลที่มีชื่อเสียงติดอันดับโลก ทำให้พื้นที่บริเวณชายฝั่ง แสดงความโดดเด่นของชายหาดที่ทอดตัวยาวโค้งกว้างปิดด้วยปลายแหลมทั้งสองข้าง มีพืชพรรณหนาแน่น ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ว

เป็นพวกสนทะเลสลัดกับต้นมะพร้าวบ้างบางส่วนยาวตลอดแนวชายหาด สามารถบ่งบอกอัตลักษณ์ของพื้นที่ซึ่งเป็นที่ที่คนจดจำได้เป็นอย่างดี ส่วนบริเวณภูมิประเทศในแผ่นดินที่มีความสมบูรณ์ของธรรมชาติเช่นเดียวกัน และมีองค์ประกอบหลัก คือ แหล่งน้ำขนาดใหญ่ คลอง ภูเขาสูง ทุ่งหญ้า รวมไปถึงพืชพรรณที่ปกคลุมแผ่นดินหนาแน่นนั้นยังขาดองค์ประกอบของ ชายหาด ทะเล และแหลมที่แสดงถึงอัตลักษณ์ที่ชัดเจนของพื้นที่ แต่ยังคงเป็นบริเวณที่คนยอมรับได้มากเช่นเดียวกัน

7.1.2.2 ความสัมพันธ์ของประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

จากสิ่งที่คนมองเห็นประกอบกับประสบการณ์ในพื้นที่ที่ผ่านมา ทำให้คนสามารถประเมินปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้เกิดปัญหาของสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการพัฒนาพื้นที่ได้ในระดับหนึ่ง นอกเหนือจากปัญหาที่ไม่สามารถวัดได้จากการมองเห็น เช่น ปริมาณน้ำฝน ลักษณะของดิน ที่ต้องอาศัยการตรวจวัดในรายละเอียด การมองเห็นในเบื้องต้นสามารถทำให้คนบอกได้ว่ามีอะไรบ้างที่เป็นปัจจัยก่อให้เกิดปัญหา ดังนี้คือ

1) พืชพรรณที่ปกคลุมแผ่นดิน (Vegetation) พื้นดินที่ถูกปกคลุมด้วยพืชพรรณสามารถป้องกันและลดความรุนแรงจากการชะล้างพังทลายของดินได้ โดยขึ้นอยู่กับปริมาณของพืชพรรณที่ปกคลุม ในบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันมาก พืชพรรณจะมีความสำคัญและจำเป็นมากในการปกป้องปัญหาการชะล้างพังทลายของหน้าดิน นอกจากนี้ยังช่วยชะลอปัญหาน้ำท่วม พืชพรรณที่คลุมดินจะมีส่วนช่วยในการซับน้ำฝนที่ตกลงมาบางส่วนไว้ แล้วค่อยๆ ปล่อยออกมาหลังจากที่ฝนตกผ่านพ้นไปจึงทำให้ปริมาณน้ำที่ไหลบนผิวดินน้อยลง นอกจากนี้พืชพรรณยังช่วยชะลอการไหลของน้ำ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการปลูกพืชคลุมดินในบริเวณพื้นที่ที่รกร้างและบริเวณที่มีการเปิดหน้าดิน

2) ความหนาแน่นของอาคารสิ่งปลูกสร้าง (Building density) ความหนาแน่นของอาคารสิ่งปลูกสร้างมีความสัมพันธ์กับ ขนาด ความสูง ระยะห่างระหว่างอาคาร โดยสาเหตุคืออาคารสิ่งปลูกสร้างทำให้พื้นที่ซึมน้ำลดลง เพิ่มความแรงและปริมาณการไหลของน้ำผิวดิน ซึ่งถ้าหากมีการปลูกสร้างอาคารขวางเส้นทางน้ำ ยิ่งจะส่งผลให้เกิดความรุนแรงมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการปลูกสร้างอาคารในบริเวณที่เป็นพื้นที่รับน้ำอาจก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมตามมา ในภายหลังได้ กล่าวได้ว่าปริมาณความหนาแน่นและตำแหน่งที่ตั้งของอาคารล้วนก่อให้เกิดปัญหาการเพิ่มปริมาณการไหลของน้ำผิวดินและปัญหาน้ำท่วม

3) ความลาดชัน (Slope) นอกจากปัจจัยต่างๆที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ปริมาณการสูญเสียดินที่เกิดจากการชะล้างพังทลายจะมากหรือน้อยเพียงไรนั้นอาจขึ้นอยู่กับความลาดชันของพื้นที่ด้วยเช่นกัน ปัจจัยของความลาดชันมีผลต่อความเร็วการไหลของน้ำผิวดิน ยิ่งมีความลาดชันมากอัตราการไหลของน้ำก็จะสูงขึ้นไปด้วยเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีส่วนเกี่ยวเนื่องถึงการพังทลายและการคงอยู่ของดิน

4) แหล่งน้ำธรรมชาติ (Natural water sources) ในที่นี้หมายถึง คลอง ทะเลสาบ และทะเล เนื่องจากปัญหาของสิ่งปฏิกูลส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดน้ำโสโครก เน่าเหม็น สังกะสีได้จากการเปลี่ยนแปลงของสีน้ำและปริมาณของขยะ รวมถึงปริมาณของน้ำที่เพิ่มขึ้นสูงอย่างรวดเร็วในเวลาที่ฝนตกหนักซึ่งส่งผลให้เกิดภาวะน้ำท่วมขัง

5) การเปลี่ยนแปลงแนวชายหาดและชายฝั่ง (Long-shore drift/ beach dynamics altered) ปัญหาที่พบโดยส่วนใหญ่ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน คือ การปลูกสร้างอาคาร ถนน และทางเท้า รุกล้ำบริเวณชายหาด รวมไปถึงปัญหาที่เกิดจากการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง

จากประเด็นปัญหาทั้งสามประเด็น คือ อุตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ล้วนมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน หลากหลายรูปแบบทั้งที่คนยอมรับได้มากและยอมรับไม่ได้เลย รวมไปถึงลักษณะทางความสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่มดังแสดงในตารางที่ 7.1 นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่มีผลต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และต่อคุณภาพเชิงทัศนย์ ได้แก่ ความโดดเด่นขององค์ประกอบทางภูมิประเทศ ลักษณะรูปทรงของแผ่นดิน พืชพรรณที่ปกคลุม โดยมีสภาพการพัฒนาที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้างส่งผลกระทบต่อความงามของพื้นที่ ทั้งยังสามารถโยงไปถึงประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นด้วยดังแสดงในตารางที่ 7.2

ตารางที่ 7.2 แสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้					ผลกระทบต่อความงามที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง	ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม
ยอมรับได้ (สูง)	ความโดดเด่นขององค์ประกอบทางภูมิประเทศ	ลักษณะรูปทรงของแผ่นดิน	พืชพรรณที่ปกคลุม	สภาพการพัฒนา		
	มีความชัดเจนขององค์ประกอบทางภูมิประเทศ โดยเฉพาะองค์ประกอบของ ทะเล ชายหาดโค้งกว้าง แหลม ส่วนภูมิประเทศในแผ่นดิน แสดงองค์ประกอบของภูเขาสูงชัน ที่ราบกว้าง และทะเลสาบขนาดใหญ่	สามารถมองเห็นความแตกต่างของพื้นที่ที่เกิดจากระดับความสูงและความลาดชันระหว่างที่ราบกับภูเขาสูงชัดเจน โดยแนวเทือกเขาสูงทำหน้าที่โอบล้อมพื้นที่ราบกว้างไว้ตรงกลาง มีลักษณะเป็นแนวโค้งมีจุดปลายสิ้นสุดที่หัวแหลมยื่นลงไปสู่ทะเล ทำหน้าที่ปิดล้อมบริเวณหัวหาดและท้ายหาด แนวชายหาดทอดตัวยาวโค้งกว้างเป็นตัวเชื่อมรอยต่อระหว่าง ทะเลกับแผ่นดิน	พืชพรรณที่ปกคลุมนั้นมีความหนาแน่นและอุดมสมบูรณ์มาก ทั้งบริเวณหัวแหลม ตลอดแนวชายหาด บริเวณรอบทะเลสาบขนาดใหญ่ และในบริเวณโรงแรมหรูระดับ 5 ดาว	ขนาด ของตัวอาคารมีตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดปานกลาง <u>ความสูงของอาคาร</u> (1-2 ชั้น) ไปจนถึง (3-4 ชั้น) <u>สีส้มและวัสดุ</u> ไม้ใช้วัสดุสังเคราะห์และใช้โทนสีเข้มสลับอ่อนระหว่างตัวอาคารกับหลังคา โดยหลังคาสีเข้มนั้นกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมได้ดีกว่าหลังคาสีอ่อน <u>พื้นที่เปิดโล่ง</u> พื้นที่เปิดโล่งส่วนใหญ่เกิดจาก ที่ราบ ทะเล และทะเลสาบขนาดใหญ่ <u>ลักษณะการวางตัวของอาคาร</u> โดยส่วนใหญ่จะกระจายตัวเบาบาง มีบางส่วนที่เรียงตัวกันเป็นแนวหน้ากระดานโดยเฉพาะบริเวณริมทะเลสาบ <u>ประเภทของอาคาร</u> โรงแรมหรูระดับ 5 ดาว <u>การลดการรบกวนทางสายตา</u> มีการนำพืชพรรณมาใช้ในการพรางตัวอาคารและช่วยลดทอนสัดส่วนของอาคารให้มีขนาดเล็กลง ในกรณีนี้ที่วางตัวอาคารเรียงต่อเนื่องกันเป็นแนวยาว การปลูกแนวพืชพรรณด้านหน้าอาคารช่วยทำให้อาคารดูมีระยะห่าง และเหมือนกับแทรกตัวอยู่ระหว่างต้นไม้	อาคารสิ่งปลูกสร้างยังคงมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมในระดับที่คนสามารถยอมรับได้มากค่อนข้างมีความกลมกลืนและสอดคล้องกับธรรมชาติโดยรอบ	-

ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้					ผลกระทบต่อความงามที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง	ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม
ยอมรับได้ (กลาง)	ความโดดเด่นขององค์ประกอบทางภูมิประเทศ	ลักษณะรูปทรงของแผ่นดิน	พืชพรรณที่ปกคลุม	สภาพการพัฒนา		
	แสดงลักษณะเด่นของภูมิประเทศบริเวณชายหาดแต่ถูกรบกวนจากกิจกรรมการท่องเที่ยว องค์ประกอบภูมิประเทศในแผ่นดินไม่โดดเด่นชัดเจน	พื้นที่บริเวณชายหาดแสดงองค์ประกอบของแหลมที่ยื่นออกไปสู่ทะเล มีลักษณะความลาดชันและระดับความสูงที่ไม่แตกต่างจากพื้นที่ราบมากนัก และพื้นที่บริเวณในแผ่นดินเกือบทั้งหมดเป็นที่ราบ	พืชพรรณที่ปกคลุมค่อนข้างมีความหนาแน่นและหลากหลาย	มีลักษณะเป็นอาคารชั่วคราว การวางตัวขนานไปกับแนวชายหาด และอาคารประเภทอยู่อาศัย ความสูง 1-2 ชั้น กระจายตัวเบาบาง รวมไปถึงองค์ประกอบย่อยของ เติง ผ่าใบ ร่ม เสาไฟฟ้า และป้ายโฆษณา	โดยส่วนใหญ่แล้วผลกระทบนั้นเกิดมาจากองค์ประกอบย่อยที่ไม่ใช่อาคาร แต่เป็น เติง ผ่าใบ ร่ม และป้ายโฆษณา	- เกิดจากปริมาณนักท่องเที่ยว - การทำลายพืชพรรณ

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้				ผลกระทบต่อความงามที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง	ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม
ความโดดเด่นขององค์ประกอบทางภูมิประเทศ	ลักษณะรูปทรงของแผ่นดิน	พืชพรรณที่ปกคลุม	สภาพการพัฒนา		
พื้นที่โดยส่วนใหญ่มีความโดดเด่นขององค์ประกอบทางภูมิประเทศชัดเจน โดยเฉพาะบริเวณชายหาด ทะเล และแหลม ส่วนพื้นที่ในแผ่นดินมีองค์ประกอบของภูเขา ที่ราบคลองและแหล่งน้ำ ค่อนข้างชัดเจน มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ไม่แสดงความโดดเด่นทางภูมิประเทศเลย คือ บริเวณที่ราบกว้างมีภูเขาเป็นองค์ประกอบอยู่ไกลๆ	มีความแตกต่างกันชัดเจนระหว่างพื้นที่ราบกับพื้นที่ลาดชันบนภูเขา ซึ่งทำหน้าที่โอบล้อมที่ราบและชายหาด มีปลายแหลมยื่นยาวออกไปสู่ทะเล	พืชพรรณที่ปกคลุมมีความหนาแน่นมาก บริเวณปลายแหลมและชายหาด พื้นที่ลาดชันบนภูเขาสภาพพืชพรรณมีความสมบูรณ์น้อยกว่าบริเวณที่ราบโดยส่วนใหญ่ที่สภาพเป็นทุ่งหญ้า	<u>ขนาด</u> ของตัวอาคารอยู่ในระดับปานกลาง – ขนาดใหญ่มาก <u>ความสูงของอาคาร</u> มีตั้งแต่ (3-4 ชั้น) ไปจนถึง (5-6 ชั้น) <u>สีส้มและวัสดุ</u> ตัวของอาคารโดยส่วนใหญ่ใช้สีส้มที่อ่อนและโดดเด่นทั้งตัวอาคารและหลังคา <u>พื้นที่เปิดโล่ง</u> ลักษณะของพื้นที่เปิดโล่งมีความชัดเจนมาก บริเวณชายหาด ส่วนบริเวณพื้นที่ในแผ่นดินมีพื้นที่เปิดโล่งขนาดใหญ่เช่นเดียวกันแต่ถูกรบกวนจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง <u>ลักษณะการวางตัวของอาคาร</u> เกาะกลุ่มในลักษณะเป็นก้อนขนาดใหญ่ขนานไปกับความลาดชันของภูเขา ไม่มีการเว้นระยะห่างระหว่างอาคาร บางส่วนเรียงตัวเป็นแนวยาวตามแนวระดับความลาดชัน บริเวณพื้นที่ราบมีอาคารขนาดใหญ่เรียงตัวหนาแน่นบริเวณริมถนนและแนวชายหาด <u>ประเภทของอาคาร</u> ที่พักอาศัย อาคารพาณิชย์ และโรงแรม <u>การลดการรบกวนทางสายตา</u> ไม่มีการใช้พืชพรรณในการช่วยลดการรบกวนทางสายตา ทั้งยังถูกรบกวนจากความรกรุงรังของ เสาไฟฟ้า และป้ายโฆษณา <u>ร่องรอยการถูกทำลาย</u> พื้นที่มีร่องรอยการถูกทำลายพืชพรรณบริเวณที่ราบและพื้นที่ลาดชัน	- อาคารสิ่งปลูกสร้างขนาดใหญ่และมีความสูง (5-6 ชั้น) ก่อให้เกิดปัญหา <u>การรบกวนทัศนียภาพ</u> ในระยะไกล รวมไปถึงอาคารที่สร้างบริเวณเชิงเขาและบนพื้นที่ลาดชัน - ช่องมองที่สวยงามโดยมีถนนเป็นตัวนำสายตา <u>ทำให้ช่องมองถูกบดบัง</u> จากอาคารพาณิชย์กรรม ความสูง (2-3 ชั้น) สีส้มที่ใช้มีความโดดเด่นและหลากหลาย เสาไฟฟ้าและอุปกรณ์ถนนขาดความเป็นระเบียบก่อให้เกิดปัญหา <u>ความน่าเกลียด</u> - ป้ายโฆษณา มีลักษณะเป็นป้ายชั่วคราวทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ทำให้เกิดปัญหาการรบกวนทัศนียภาพและทำให้เกิด <u>ความน่าเกลียด</u> ความสกปรกรกรุงรังไม่เป็นระเบียบ	ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน โดยส่วนใหญ่แล้วเกิดจากการทำลายพืชพรรณและการเปิดหน้าดิน ทั้งในบริเวณที่ราบและพื้นที่ลาดชัน ทำให้คนรู้สึกถึงอันตรายที่จะเกิดจาก <u>การชะล้างพังทลายของหน้าดิน</u> ซึ่งนำไปสู่การเกิด <u>ตะกอนทับถม</u> และไหลลงสู่แหล่งน้ำและทะเล <u>ปัญหาดินถล่ม</u> ที่ทำลายชีวิตและทรัพย์สิน นอกจากนี้การปลูกสร้างอาคารขวางเส้นทางไหลของน้ำทำให้เกิด <u>ปัญหาน้ำท่วม</u> เช่นเดียวกัน

ยอมรับได้ (ต่ำ)

ตารางที่ 7.3 อธิบายศักยภาพ และปัญหาของพื้นที่ของรูปแบบความสัมพันธ์ที่ คนยอมรับได้ (สูง)

การยอมรับ	รูปแบบความสัมพันธ์	ศักยภาพของพื้นที่		ปัญหาของพื้นที่		
		ลักษณะเด่นของภูมิประเทศ และองค์ประกอบของพื้นที่ศึกษา	ลักษณะอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีความสอดคล้องกับภูมิประเทศ	ลักษณะอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีความขัดแย้งกับภูมิประเทศ	ผลกระทบต่อความงามที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง	ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม
ยอมรับได้ (สูง)	1. มีอัตลักษณ์ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง)	<ul style="list-style-type: none"> - ทะเล ชายหาดทอดยาวโค้งเว้า ปิดด้วยแหลมทั้งสองด้าน - โรงแรม รีสอร์ท ขนาดใหญ่ - มีภูเขาสูงโอบล้อมที่ราบ - พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก - มีองค์ประกอบของทะเลสาบขนาดใหญ่ 	<ul style="list-style-type: none"> - อาคารโรงแรม รีสอร์ท มีความสูง 1-2 ชั้น - อาคารมีความหนาแน่นน้อย ลักษณะการวางตัว กระจายตัวระหว่างพืชพรรณ 	<ul style="list-style-type: none"> - อาคารโรงแรม รีสอร์ท มีความสูง 3-4 ชั้น - อาคารมีความหนาแน่นมาก ลักษณะการวางตัว เรียงยาวเป็นแถวหน้ากระดานต่อเนื่องกัน 	- ไม่ค่อยกลมกลืนกับธรรมชาติ	- การเปลี่ยนแปลงลักษณะของแหล่งน้ำ
	2. มีอัตลักษณ์ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ)	<ul style="list-style-type: none"> - ทะเล ชายหาดทอดยาวโค้งเว้า ปิดด้วยแหลมทั้งสองด้าน - โรงแรม รีสอร์ท ขนาดใหญ่ - มีภูเขาสูงโอบล้อมที่ราบ - พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก - มีองค์ประกอบของทะเลสาบขนาดใหญ่ 	<ul style="list-style-type: none"> - อาคารโรงแรม รีสอร์ท มีความสูง 1-2 ชั้น - อาคารมีความหนาแน่นน้อย ลักษณะการวางตัว กระจายตัวระหว่างพืชพรรณ 	-	-	-
	3. มีอัตลักษณ์ (กลาง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง)	<ul style="list-style-type: none"> - ทะเล ชายหาดทอดยาวโค้งเว้า ปิดด้วยแหลมทั้งสองด้าน - โรงแรม รีสอร์ท ขนาดใหญ่ - มีภูเขาสูงโอบล้อมที่ราบ - พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก - มีองค์ประกอบของทะเลสาบขนาดเล็ก 	<ul style="list-style-type: none"> - อาคารโรงแรม รีสอร์ท มีความสูง 1-2 ชั้น - อาคารมีความหนาแน่นน้อย ลักษณะการวางตัว กระจายตัวระหว่างพืชพรรณ - อาคารที่อยู่อาศัยของชาวบ้าน ความสูงไม่เกิน 1 ชั้น กระจายตัวเบาบาง 	-	-	-

การยอมรับ	รูปแบบความสัมพันธ์	ศักยภาพของพื้นที่		ปัญหาของพื้นที่		
		ลักษณะเด่นของภูมิประเทศและองค์ประกอบของพื้นที่ศึกษา	ลักษณะอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีความสอดคล้องกับภูมิประเทศ	ลักษณะอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีความขัดแย้งกับภูมิประเทศ	ผลกระทบต่อความงามที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง	ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม
ยอมรับได้ (สูง)	4. มีอัตลักษณ์ (กลาง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ)	<ul style="list-style-type: none"> - มีภูเขาสูงโอบล้อมที่ราบ - พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก - มีองค์ประกอบของทะเลสาบขนาดเล็ก 	-	-	-	-
	5. มีอัตลักษณ์ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ)	<ul style="list-style-type: none"> - มีภูเขาสูงโอบล้อมที่ราบ - พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก 	- อาคารที่อยู่อาศัยของชาวบ้าน ความสูงไม่เกิน 1 ชั้น กระจายตัวเบาบาง	-	-	-

ตารางที่ 7.4 อธิบายศักยภาพ และปัญหาของพื้นที่ของรูปแบบความสัมพันธ์ที่ คนยอมรับได้ (กลาง)

การยอมรับ	รูปแบบความสัมพันธ์	ศักยภาพของพื้นที่		ปัญหาของพื้นที่		
		ลักษณะเด่นของภูมิประเทศ และองค์ประกอบของพื้นที่ศึกษา	ลักษณะอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีความสอดคล้องกับภูมิประเทศ	ลักษณะอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีความขัดแย้งกับภูมิประเทศ	ผลกระทบต่อความงามที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง	ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม
ยอมรับได้ (กลาง)	6. มีอัตลักษณ์ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (สูง)	- ทะเล ชายหาดขนาดเล็กทอดตัวโค้งเว้า ปิดด้วยแหลมทั้งสองด้าน - พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก	-	- อาคารโรงแรม รีสอร์ท มีความสูง 1-2 ชั้น - อาคารมีความหนาแน่นน้อย ลักษณะการวางตัว กระจายตัวระหว่างพืชพรรณ	- ลักษณะและสีสันทันของรั้วและเตียงผ้าใบ ที่ไม่กลมกลืนกับชายหาดและธรรมชาติโดยรอบ	- การรุกล้ำชายหาด - การสูญเสียพืชพรรณ - การไหลป่าของน้ำผิวดิน - การกัดเซาะพังทลายของดิน
	7. มีอัตลักษณ์ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง)	- ทะเล ชายหาดขนาดเล็กทอดตัวโค้งเว้า ปิดด้วยแหลมทั้งสองด้าน - พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก	-	- อาคารชั่วคราววางตัวขนานไปกับแนวชายหาด	-	-
	8. มีอัตลักษณ์ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ)	- ทะเล ชายหาดขนาดเล็กทอดตัวโค้งเว้า ปิดด้วยแหลมทั้งสองด้าน - พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมาก	-	-	-	-
	9. มีอัตลักษณ์ (กลาง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ)	- สวนมะพร้าว	-	-	-	-
	10. มีอัตลักษณ์ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง)	-	-	- อาคารอยู่อาศัย 1-2 ชั้น - อาคารร้านอาหารบริการนักท่องเที่ยว 1 ชั้น วางตัวขนานไปกับแนวถนน	-	- การกัดเซาะพังทลายของดิน - การสูญเสียพืชพรรณ - การไหลป่าของน้ำผิวดิน
	11. มีอัตลักษณ์ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ)	- พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นส่วนใหญ่เป็นสวนยางพารา	-	-	-	-

ตารางที่ 7.5 อธิบายศักยภาพ และปัญหาของพื้นที่ของรูปแบบความสัมพันธ์ที่คนยอมรับได้ (ต่ำ)

การยอมรับ	รูปแบบความสัมพันธ์	ศักยภาพของพื้นที่		ปัญหาของพื้นที่		
		ลักษณะเด่นของภูมิภาค และองค์ประกอบของพื้นที่ศึกษา	ลักษณะอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีความสอดคล้องกับภูมิภาค	ลักษณะอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีความขัดแย้งกับภูมิภาค	ผลกระทบต่อความงามที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง	ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม
ยอมรับได้ (ต่ำ)	12. มีอัตลักษณ์ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (สูง)	<ul style="list-style-type: none"> - ทะเล ชายหาดทอดยาวโค้งเว้า ปิดด้วยแหลมทั้งสองด้าน - โรงแรม รีสอร์ท ขนาดใหญ่ - พื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง - ภูมิภาคมีภูเขาเป็นองค์ประกอบ 		<ul style="list-style-type: none"> - อาคารโรงแรม รีสอร์ท ความสูง 5-6 ชั้น บนพื้นที่ลาดชัน ลักษณะการวางตัวของอาคาร เกาะกลุ่มหนาแน่น - อาคารประเภทที่อยู่อาศัย ความสูง 1-2 ชั้น ลักษณะการวางตัวเกาะกลุ่มไม่ค่อยมีระยะห่างระหว่างอาคาร - อาคารโรงแรม รีสอร์ท ความสูง 3-4 ชั้น บนพื้นที่ชายหาด และแหลม - อาคารโรงแรม 5-6 ชั้น มีลักษณะเป็นตึกขนาดใหญ่ สี สันสว่างโดดเด่นชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำให้ความเป็นธรรมชาติลดลง - มองเห็นได้จากระยะไกล - บดบังทิวทัศน์ธรรมชาติ - รบกวนทิวทัศน์ธรรมชาติ - แปลกแยกไม่กลมกลืนกับทิวทัศน์ 	<ul style="list-style-type: none"> - การกัดเซาะพังทลายของดิน - การสูญเสียพืชพรรณ - การไหลป่าของน้ำผิวดิน - การเปลี่ยนแปลงลักษณะชายหาด - การเปลี่ยนแปลงลักษณะแหล่งน้ำ

การยอมรับ	รูปแบบความสัมพันธ์	ศักยภาพของพื้นที่		ปัญหาของพื้นที่		
		ลักษณะเด่นของภูมิภาคและองค์ประกอบของพื้นที่ศึกษา	ลักษณะอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีความสอดคล้องกับภูมิภาค	ลักษณะอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีความขัดแย้งกับภูมิภาค	ผลกระทบต่อความงามที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง	ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม
ยอมรับได้ (ต่ำ)	13. มีอัตลักษณ์ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (สูง)	<ul style="list-style-type: none"> - โรงแรม รีสอร์ท ขนาดใหญ่ - พื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง - ภูมิภาคมีภูเขาเป็นองค์ประกอบ 	-	<ul style="list-style-type: none"> - อาคารโรงแรม รีสอร์ท ความสูง 3-4 ชั้น บริเวณเชิงเขา และพื้นที่ลาดชัน ลักษณะการวางตัวของอาคารเรียงแถวหน้ากระดานเป็นแนวยาว สีสันท่วงโดดเด่น - อาคารโรงแรม 5-6 ชั้น มีลักษณะเป็นตึกขนาดใหญ่ สีสันท่วงโดดเด่นชัดเจน - อาคารตึกแถว 3-4 ชั้น สีสน สะดุดตา รูปแบบหลากหลายวางตัวเรียงติดกันขนานไปกับแนวถนนเส้นทางสัญจร 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำให้ความเป็นธรรมชาติลดลง - มองเห็นได้จากระยะไกล - บดบังทัศนียภาพธรรมชาติ - แผลงแยกไม่กลมกลืนกับทัศนียภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - การกัดเซาะพังทลายของดิน - การสูญเสียพืชพรรณ - การไหลป่าของน้ำผิวดิน - การเปลี่ยนแปลงลักษณะแหล่งน้ำ
	14. มีอัตลักษณ์ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง)	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง - มีองค์ประกอบของทะเลสาบขนาดเล็ก - ที่ราบกว้างขนาดใหญ่ 	-	<ul style="list-style-type: none"> - อาคารโรงแรม รีสอร์ท ความสูง 5-6 ชั้น บนพื้นที่ลาดชัน ลักษณะการวางตัวของอาคารเกาะกลุ่มหนาแน่นเป็นก้อนขนาดใหญ่ - อาคารประเภทที่อยู่อาศัย ความสูง 1-2 ชั้น ลักษณะการวางตัวเกาะกลุ่มไม่ค่อยมีระยะห่างระหว่างอาคาร 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำให้ความเป็นธรรมชาติลดลง - มองเห็นได้จากระยะไกล - บดบังทัศนียภาพธรรมชาติ - แผลงแยกไม่กลมกลืนกับทัศนียภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - การกัดเซาะพังทลายของดิน - การสูญเสียพืชพรรณ - การไหลป่าของน้ำผิวดิน - การเปลี่ยนแปลงลักษณะแหล่งน้ำ

7.2 การสรุปแนวทางการประยุกต์ใช้ประโยชน์จากผลการวิจัย

7.2.1 กำหนดมาตรการควบคุมระดับการพัฒนาของพื้นที่ศึกษา

มาตรการที่นำเสนอนี้เป็นมาตรการควบคุมทางผังเมืองและการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อควบคุมและพัฒนาพื้นที่ศึกษา หาดบางเทา หาดสุรินทร์ และหาดกมลา จังหวัดภูเก็ต ซึ่งแบ่งออกเป็นมาตรการหลักสามมาตรการคือ 1) มาตรการทางด้านภูมิทัศน์ 2) มาตรการทางด้านผังเมือง และ 3) มาตรการแก้ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับมาตรการที่นำเสนอในเบื้องต้นนี้จำเป็นต้องมีการศึกษาเพื่อจัดทำแผนพัฒนา (Development Guidelines) เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือเชิงปฏิบัติการต่อไป

7.2.1.1 มาตรการแก้ปัญหาทางด้านภูมิทัศน์

เนื่องด้วยคุณภาพทางสายตาในภูมิทัศน์เป็นที่สามารถรับรู้ได้นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางกายภาพที่ตั้งอยู่ 2 ผังถนน ดังนั้นมาตรการดังกล่าวจึงกำหนดขึ้นเพื่อควบคุมลักษณะทางกายภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งมาตรการดังกล่าวแบ่งการควบคุมโดยให้ความสำคัญกับแนวมองเป็นหลัก ซึ่งแบ่งระดับของการควบคุมออกเป็น 1) แนวมองถนนสายหลัก 2) แนวมองถนนสายรอง 3) แนวมองตามแนวชายหาด ได้แก่

1) การควบคุมการติดตั้งป้ายโฆษณา การติดตั้งป้ายโฆษณาควรกำหนดรายละเอียดในเรื่องขนาดของป้ายวัสดุและสีที่ใช้ รวมไปถึงตำแหน่งในการติดตั้งป้าย ไม่ให้ยื่นล้ำออกมานอกอาคาร เพื่อความสอดคล้องและมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมที่มีความเป็นธรรมชาติมาก โดยเฉพาะป้ายที่มีขนาดใหญ่และปิดบังช่องมองที่สวยงาม ควรมีการจัดระเบียบใหม่หรือกำจัดออกไป รวมทั้งข้อกำหนดในการติดตั้งผ้าใบ ทั้งในแนวมองสายหลัก แนวมองสายรอง และแนวมองตลอดแนวชายหาด เนื่องจากป้ายถือเป็นปัจจัยที่สำคัญมากสำหรับปัญหาคุณภาพทางสายตา

2) จัดระเบียบอุปกรณ์ประกอบถนน ควรกำหนดรูปแบบและตำแหน่งการติดตั้งอุปกรณ์ประกอบถนนทั้งแนวมองสายหลักและแนวมองสายรอง ตลอดจนพื้นที่บริเวณเลียบริมชายหาด ได้แก่ ถังขยะ โคมไฟ ตู้ไปรษณีย์ ป้ายรถเมล์ กระถางต้นไม้ ม้านั่ง ป้ายข้อมูลท่องเที่ยว อุปกรณ์อำนวยความสะดวกแก่คนเดินเท้า อุปกรณ์เหล่านี้ควรมีรูปแบบเป็นเรื่องเดียวกันตลอดทั้งพื้นที่ มีขนาดพอเหมาะ ดูแลรักษาง่าย ควรติดตั้งเป็นแนวเดียวกัน แนวเสาไฟ

- สายไฟ ควรมีการจัดแนวเสาไฟฟ้าให้เป็นระเบียบ หากเป็นไปได้ควรฝังลงใต้ดินเพื่อลดปัญหาการรบกวนทีวีทัศน์ และความเป็นระเบียบเรียบร้อย

3) การกำหนดพื้นที่สำหรับร่มและเตียงผ้าใบ ควรกำหนดระยะถอยร่นสำหรับร่มและเตียงผ้าใบให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมไม่รुक้ำชายหาดมากเกินไป ควรกำหนดการใช้สีของร่มและเตียงผ้าใบ เพื่อลดความโดดเด่นและทำให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดมากยิ่งขึ้น

4) ปลุกพืชพรรณขนานไปกับแนวถนน ควรมีการดูแลรักษาต้นไม้เดิมไว้ เพิ่มการปลูกต้นไม้ใหม่ตามทางเท้า เพื่อให้เกิดร่มเงาและความสวยงาม ซึ่งควรจะปลูกทั้งในแนวมองสายหลักแนวมองสายรอง โดยเฉพาะแนวมองบริเวณริมชายหาด

5) ปลุกพืชพรรณขนานไปกับแนวชายหาด เพื่อใช้สำหรับเป็นแนวกำบังสายตา ลดผลกระทบจากมลพิษที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้างบริเวณต่อเนื่องกับชายหาด โดยเน้นการใช้พืชพื้นถิ่นซึ่งมีความสวยงามและคงทนต่อสภาพแวดล้อมและฤดูกาลของพื้นที่เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังช่วยลดภาระในการดูแลรักษาได้อีกด้วย

7.2.1.2 มาตรการทางผังเมือง

เนื่องจากปัจจุบันได้มีกิจกรรมและอาคารหลายประเภทซึ่งขัดแย้งกับบริบทของพื้นที่ ได้แก่ ย่านการค้า ร้านอาหาร บริการนักท่องเที่ยวบริเวณแนวชายหาด อาคารโรงแรมขนาดใหญ่บนพื้นที่ลาดชัน แหลม และชายหาด เป็นต้น ซึ่งมาตรการทางผังเมืองดังกล่าวต้องการควบคุมไม่ให้กิจกรรมและอาคารที่ขัดแย้งเหล่านี้เกิดขึ้นอีกในอนาคต และเพื่อปกป้องบริเวณที่มีคุณค่าทางสายตา ดังนั้นจึงเสนอมาตรการดังนี้

1) การกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ เพื่อรักษาความเป็นธรรมชาติดั้งเดิม ควรมีการจัดการพื้นที่ที่เป็นสวนอนุรักษ์และพัฒนาให้ชัดเจน โดยให้ความสำคัญกับพื้นที่ที่มีความพิเศษทางด้านภูมิประเทศที่แสดงความเป็นเกาะขนาดใหญ่ มีชายหาด ทะเล อ่าว และแหลม ทีวีทัศน์ทางธรรมชาติมีความโดดเด่น พืชพรรณที่ปกคลุมมีความอุดมสมบูรณ์

2) การควบคุมความสูงของอาคาร เพื่อควบคุมให้ภาพรวมของเมืองมีลำดับ และความต่อเนื่องของอาคาร การควบคุมแนวเส้นขอบฟ้าโดยการกำหนดความสูงของอาคารให้มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและลักษณะของภูมิประเทศเป็นหลัก

3) การควบคุมระยะถอยร่นของอาคาร โดยการกำหนดระยะถอยร่นของอาคาร (Set back line) จากแนวถนนและชายหาดโดยกำหนดให้แนวผนังและกันสาดอาคารเป็นแนวเดียวกันเพื่อสร้างแนวมองที่ชัดเจนบริเวณถนนสายหลัก และสายรอง ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของแนวมองบริเวณริมชายหาดป้องกันปัญหาการบดบังช่องมองที่สวยงาม

4) การควบคุมรูปแบบทางสถาปัตยกรรม โดยการควบคุมอาคารสร้างใหม่ให้มีลักษณะกลมกลืนกับบริบทของสภาพแวดล้อมธรรมชาติ มาตรการควบคุมการก่อสร้างอาคารที่ควรกำหนดได้แก่ ลักษณะ รูปแบบ รูปทรง สัดส่วนของมวลอาคาร ความสูงของชั้นอาคาร ความสูงของแนวหลังคา สี วัสดุผนังหลังคา สี วัสดุของผนัง สัดส่วนของช่องเปิด แนวรั้ว สำหรับอาคารประเภทต่าง ๆ ที่ควรกำหนดมาตรการควบคุมรูปแบบทางสถาปัตยกรรมได้แก่

4.1) อาคารพักอาศัย ควรควบคุมให้มีรูปแบบกลมกลืนกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นของภูเก็ตซึ่งในบริเวณพื้นที่ศึกษาไม่หลงเหลือปรากฏให้เห็นเลยจึงควรมีการฟื้นฟูให้กลับคืนมาแต่ยังคงมีบางส่วนที่มีการออกแบบได้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมเป็นอย่างดีเท่านั้น ซึ่งก่อให้เกิดความเป็นระเบียบสวยงามไม่ขัดแย้งกับภูมิทัศน์โดยรวม

4.2) อาคารพาณิชย์กรรม ในปัจจุบันมีรูปแบบเป็นอาคารพาณิชย์ทั่วไปซึ่งมีลักษณะเป็นตึกหลังคาแบนราบ บางส่วนมีการเติมจั่วให้กับอาคารเพื่อการประดับตกแต่ง แต่เนื่องจากขนาดสัดส่วนของอาคารที่สูงใหญ่กว่าอาคารเดิมโดยรอบ ทำให้ขาดความกลมกลืน ควรกำหนดขนาด อาคารและจำนวนคูหา ความกว้างของช่องเปิดให้ใกล้เคียงกับอาคารเดิมในพื้นที่ รวมทั้งอาคารพาณิชย์ที่มีการออกแบบเฉพาะตามมาตรฐานของหน่วยงานธนาคาร ควรใช้มาตรการเช่นเดียวกับอาคารพาณิชย์ทั่วไป และส่งเสริมให้มีลักษณะสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

4.3) อาคารราชการ หรือศาสนสถานที่จะสร้างใหม่ ควรมีการกำหนดให้มีการตรวจสอบแบบทางสถาปัตยกรรม เพื่อพิจารณาว่ามีความกลมกลืนกับบริเวณแวดล้อมหรือไม่ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาทัศนภาพในอนาคต

5) การควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน ภายในพื้นที่ธรรมชาติทุกบริเวณควรส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการส่งเสริมอัตลักษณ์ของพื้นที่ วัฒนธรรมท้องถิ่น การพักอาศัย การค้าขาย การท่องเที่ยวที่ไม่ใช่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และไม่อนุญาตให้ใช้ที่ดินเพื่อประกอบการประเภท สถานเริงรมย์ บาร์ โรงงานทุกประเภท คลังสินค้า และพาณิชย์กรรม

ประเภทอาคารขนาดใหญ่ นอกจากนี้ควรมีการกำหนดการใช้พื้นที่ว่าง พื้นที่ว่างจำนวนมากให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว

6) การควบคุมความหนาแน่นของสิ่งปลูกสร้าง สำหรับความหนาแน่นของพื้นที่บริเวณชายหาดท่องเที่ยวของพื้นที่ศึกษาในปัจจุบัน ย่านค้าและพาณิชย์กรรมส่วนจะกระจุกตัวด้านถนนหลักเชื่อมชายหาดด้านตะวันตกและถนนรองที่เป็นเส้นทางสู่ชายหาดตลอดจนอาคารสิ่งปลูกสร้างประเภทโรงแรม รีสอร์ท ที่ตั้งอยู่บริเวณแนวชายหาด จนขณะนี้ได้มีการขยายตัวไปสู่พื้นที่ลาดชันบนภูเขาสูงชันซึ่งนับเป็นปัญหาที่มีความสำคัญยิ่ง ในที่นี้ควรมีมาตรการควบคุมความหนาแน่นของพื้นที่ปลูกสร้างให้สมดุลกับพื้นที่เปิดโล่ง โดยการกำหนดอัตราส่วนร้อยละของพื้นที่เปิดโล่งกับพื้นที่ดินที่ใช้ปลูกสร้างอาคาร (Open Space Ratio หรือ O.S.R) โดยแบ่งบริเวณได้ดังนี้

6.1) บริเวณที่มีความหนาแน่นสูง ได้แก่ บริเวณที่คนยอมรับระดับการพัฒนาไม่ได้เลย ควรควบคุมความหนาแน่นให้ต่ำกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากข้อจำกัดทางด้าน ตำแหน่งที่ตั้งของอาคาร ความลาดชันของพื้นที่ ความมุงดงามของสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่จะถูกทำลาย รบกวนและบดบังจากสิ่งปลูกสร้างใหม่

6.2) บริเวณที่มีความหนาแน่นปานกลาง ได้แก่ บริเวณที่คนไม่ได้รู้สึกในทางบวกหรือทางลบเป็นพิเศษซึ่งโดยส่วนใหญ่ยอมรับได้ ควรควบคุมให้มีความหนาแน่นคงที่ในระดับปัจจุบัน เพราะบริเวณดังกล่าวไม่ใช่บริเวณที่มีความสวยงามและโดดเด่นทางธรรมชาติมากนัก การปลูกสร้างในระดับปัจจุบันยังไม่ส่งผลกระทบต่ออย่างชัดเจน

6.3) บริเวณที่มีความหนาแน่นน้อยที่สุด ได้แก่ บริเวณที่คนยอมรับได้มาก เนื่องจากเป็นบริเวณที่มีความสวยงามโดดเด่นของ ภูมิประเทศ พืชพรรณที่อุดมสมบูรณ์ ทะเล และชายหาด ซึ่งปราศจากการรบกวนจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง รวมไปถึงบริเวณที่มีการพัฒนาเป็นโรงแรมพักตากอากาศระดับ 5 ดาวที่มีขนาดของอาคารที่มีความสัมพันธ์กับสัดส่วนของมนุษย์ มีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่น กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และให้ความสำคัญกับพื้นที่เปิดโล่งขนาดใหญ่

7.2.1.3 ข้อเสนอแนะในการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม

- 1) ปลูกพืชคลุมดิน
- 2) รักษาปริมาณการปกคลุมดินของพืชพรรณ
- 3) การปลูกพืชพรรณตามแนวระดับ
- 4) ลดการเพิ่มพื้นที่ลาดชัน
- 5) อนุรักษ์พื้นที่รับน้ำและชะลอน้ำ เช่น ขุมเหมืองน้ำ พื้นที่กรำง ทุ่ง
เกษตรกรรม คลอง
- 6) หลีกเลี่ยงการสร้างอาคารขวางเส้นทางน้ำ

7.2.2 เสนอเขตจัดการเชิงทัศน์

จากการวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาของพื้นที่นำไปสู่การกำหนดเขตจัดการเชิงทัศน์ซึ่งสามารถแบ่งพื้นที่ออกเป็น 12 หน่วย คือ

หน่วยพื้นที่ 1 พื้นที่ชายหาด ยอมรับได้ (สูง) อัดลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง-ต่ำ) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 10, 30, 34

หน่วยพื้นที่ 2 พื้นที่ชายหาด ยอมรับได้ (กลาง) อัดลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (สูง-กลาง) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 22, 35, 36

หน่วยพื้นที่ 3 พื้นที่ชายหาด ยอมรับได้ (ต่ำ) อัดลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (สูง) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 17

หน่วยพื้นที่ 4 พื้นที่แหลม ยอมรับได้ (สูง) อัดลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง-ต่ำ) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 37

หน่วยพื้นที่ 5 พื้นที่แหลม ยอมรับได้ (กลาง) อัดลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (สูง-กลาง) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 11, 18

หน่วยพื้นที่ 6 พื้นที่แหลม ยอมรับได้ (ต่ำ) อัดลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (สูง) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 19, 40

หน่วยพื้นที่ 7 พื้นที่ราบ ยอมรับได้ (สูง) อัดลักษณะ (สูง) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 8, 31, 32, 33

หน่วยพื้นที่ 8 พื้นที่ราบ ยอมรับได้ (กลาง) อัดลักษณะ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง-ต่ำ) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 1, 2, 12, 16, 20, 28

หน่วยพื้นที่ 9 พื้นที่ราบ ยอมรับได้ (ต่ำ) อัตลักษณ์ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (สูง) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 3, 7, 13, 21, 22, 24, 25, 26, 39, 42

หน่วยพื้นที่ 10 พื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง ยอมรับได้ (สูง) อัตลักษณ์ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (ต่ำ) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 4, 5, 8, 29

หน่วยพื้นที่ 11 พื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง ยอมรับได้ (กลาง) อัตลักษณ์ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (กลาง) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 27

หน่วยพื้นที่ 12 พื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง ยอมรับได้ (ต่ำ) อัตลักษณ์ (ต่ำ) ปัญหาสิ่งแวดล้อม (สูง) ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 9, 14, 16, 38, 41

จากการแบ่งหน่วยพื้นที่ทั้งหมด 12 หน่วยพื้นที่ นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของประเด็นอัตลักษณ์และปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อที่ยอมรับได้ เพื่อนำมาใช้ในการจัดกลุ่มหน่วยพื้นที่ที่มีลักษณะของปัญหาหรือศักยภาพไปในแนวทางเดียวกัน นำไปสู่การวางมาตรการควบคุมและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละกลุ่มต่อไป โดยมาตรการที่นำมาใช้แบ่งออกเป็น 3 เขต ดังนี้คือ

เขตที่ 1 เขตควบคุมเข้มข้น นำมาใช้กับหน่วยพื้นที่ 1, 4, 7, 10 พื้นที่ในกลุ่มนี้แสดงองค์ประกอบที่โดดเด่นของภูมิประเทศ รวมไปถึงบริเวณที่ยังคงความสมบูรณ์มีความเป็นธรรมชาติอยู่มาก สภาพพื้นที่ปราศจากการพัฒนาไปจนถึงพื้นที่ที่มีการพัฒนาเบาบาง โดยมาตรการที่นำมาใช้เป็นมาตรการทางผังเมือง ได้แก่ ควบคุมความสูงของอาคาร ระยะถอยร่นของอาคาร รูปแบบทางสถาปัตยกรรม การใช้สีและวัสดุของอาคาร ความหนาแน่นของอาคาร และพื้นที่เปิดโล่ง เพื่อควบคุมระดับการพัฒนาในพื้นที่ เน้นการควบคุมรูปแบบทางสถาปัตยกรรมในบริเวณที่มีอัตลักษณ์สูง คือ พื้นที่ชายหาด และแหลม ควรกำหนดให้พื้นที่ที่ปราศจากการพัฒนาเป็นเขตพื้นที่อนุรักษ์ ซึ่งมีภูมิประเทศแบบ ชายหาด แหลม และพื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง ซึ่งหลงเหลืออยู่น้อยมากแล้วในขณะนี้

เขตที่ 2 เขตควบคุมระดับกลาง นำมาใช้กับหน่วยพื้นที่ 8 และ 11 พื้นที่ในบริเวณนี้มีองค์ประกอบทางภูมิประเทศที่ไม่โดดเด่นมากนัก มีความงามทางธรรมชาติน้อย การพัฒนาอยู่ในระดับที่ไม่หนาแน่นมาก มีการกระจุกตัวหนาแน่นบ้างในบางกลุ่ม โดยนำมาตรการที่ใช้ในการควบคุม และมาตรการที่ใช้แก้ปัญหาามาใช้ร่วมกัน ซึ่งมาตรการควบคุมทางด้านผังเมือง ได้แก่ การควบคุมความสูงของอาคาร ระยะถอยร่นของอาคาร ความหนาแน่นของอาคาร และพื้นที่เปิดโล่ง โดยไม่ได้มีการควบคุมรูปแบบทางสถาปัตยกรรม การใช้สีและวัสดุของอาคาร เนื่องจากระดับการพัฒนาที่เกิดขึ้น ณ ปัจจุบันมีความหลากหลายทั้งรูปแบบ การใช้สีและวัสดุ

รวมทั้งภูมิประเทศที่เป็นองค์ประกอบไม่มีความโดดเด่นชัดเจน สามารถรองรับการพัฒนาที่กำลังเติบโตได้โดยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อด้านความงามและอัตลักษณ์ของพื้นที่ นอกจากนี้แล้วพื้นที่ยังจำเป็นต้องอาศัยมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการแก้ปัญหา คือ รักษาปริมาณการปกคลุมดินของพืชพรรณ การปลูกพืชพรรณตามแนวระดับ และหลีกเลี่ยงการปลูกสร้างอาคารขวางเส้นทางน้ำ บนพื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง ลดการเพิ่มปริมาณพื้นที่ลาดชัน และอนุรักษ์พื้นที่รับน้ำในบริเวณพื้นที่ราบ

เขตที่ 3 เขตแก้ไขปัญหา นำมาใช้กับหน่วยพื้นที่ 2, 3, 5, 6, 9, 12 หน่วยพื้นที่ ในกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีองค์ประกอบทางภูมิประเทศโดดเด่น สวยงาม ระดับการพัฒนาหนาแน่นถึงหนาแน่นมาก รวมไปถึงบริเวณที่ถูกทำลายพืชพรรณ และมีการปรับเปลี่ยนสภาพพื้นที่เดิมชัดเจน ในเขตพื้นที่นี้ใช้มาตรการในการควบคุม คือ มาตรการทางผังเมือง ควบคุมกับมาตรการแก้ปัญหาทางภูมิทัศน์และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยทุกหน่วยพื้นที่จะมีการควบคุม ความสูงของอาคาร ระยะถอยร่นของอาคาร ความหนาแน่นของอาคาร รวมไปถึงการรักษาปริมาณการปกคลุมดินของพืชพรรณ บริเวณพื้นที่ชายหาดเน้นที่การควบคุมตำแหน่งรั่มและเตียงผ้าใบ การปลูกพืชพรรณขนานไปกับแนวชายหาด ลดการเพิ่มปริมาณพื้นที่ลาดชัน และหลีกเลี่ยงการสร้างอาคารขวางเส้นทางน้ำ บริเวณแหลม และพื้นที่สูงชัน เน้นการปลูกพืชตามแนวระดับ และหลีกเลี่ยงการสร้างอาคารขวางเส้นทางน้ำ ปัญหาทางภูมิทัศน์บริเวณพื้นที่ราบ และพื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง ควรควบคุมการติดตั้งป้ายโฆษณา การจัดระเบียบอุปกรณ์ประกอบถนน และการปลูกพืชพรรณขนานไปกับแนวถนน ส่วนการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมบนพื้นที่ราบ ใช้การปลูกพืชคลุมดิน รักษาปริมาณพืชพรรณเดิม และการอนุรักษ์พื้นที่รับน้ำ

7.2.3 ปลูกจิตสำนึกนำไปสู่การสร้างเครือข่ายการอนุรักษ์ในชุมชน

จากผลการศึกษาพบว่าคนในพื้นที่มองเห็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากระดับการพัฒนา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการส่งเสริมและกระตุ้นให้ชุมชนเห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และตระหนักถึงภัยคุกคามที่เกิดจากปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นการปลูกจิตสำนึกเพื่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายอนุรักษ์ และดูแลสิ่งแวดล้อมของชุมชนเปิดโอกาสให้คนในชุมชนทำหน้าที่สำรวจและเรียนรู้ปัญหา ซึ่งจะนำไปสู่การลงมือปฏิบัติ มีส่วนร่วมการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติให้ยั่งยืนต่อไป

ภาพที่ 7.8 แผนที่แสดงเขตการจัดการเชิงทัศน์ เขตควบคุมเข้มน้ำ

ตารางที่ 7.6 แสดงหน่วยพื้นที่เขตควบคุมเข้มข้น

เขตควบคุมเข้มข้น		มาตรการที่ต้องศึกษาเพื่อใช้จัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ (Development Guidelines)																
		มาตรการแก้ปัญหาทางภูมิทัศน์					มาตรการทางผังเมือง							มาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม				
		1. ควบคุมการติดตั้งป้ายโฆษณา	2. จัดระเบียบอุปกรณ์ประกอบถนน	3. ควบคุมตำแหน่งรั้วและเตียงผ้าใบ	4. ปลูกพืชพรรณขนานไปกับแนวถนน	5. ปลูกพืชพรรณขนานไปกับแนวชายหาด	1. กำหนดเขตพื้นที่อนุรักษ์	2. ควบคุมความสูงอาคาร	3. ควบคุมระยะยกรันอาคาร	4. ควบคุมรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	5. ควบคุมการใช้สีและวัสดุของอาคาร	6. ควบคุมความหนาแน่นของอาคาร (FAR)	7. ควบคุมพื้นที่เปิดโล่ง (OSR)	1. การปลูกพืชคลุมดิน	พรวน	3. การปลูกพืชพรรณตามแนวระดับ	4. ลดการเพิ่มปริมาณพื้นที่ลาดแรง	5. อนุรักษ์พื้นที่รับน้ำ
พื้นที่ชายหาด	หน่วยพื้นที่ 1					●	●	●	●	●	●	●						
พื้นที่แหลม	หน่วยพื้นที่ 4					●	●	●	●	●	●	●						
พื้นที่ราบ	หน่วยพื้นที่ 7						●			●	●	●						
พื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง	หน่วยพื้นที่ 10					●	●	●		●	●	●						

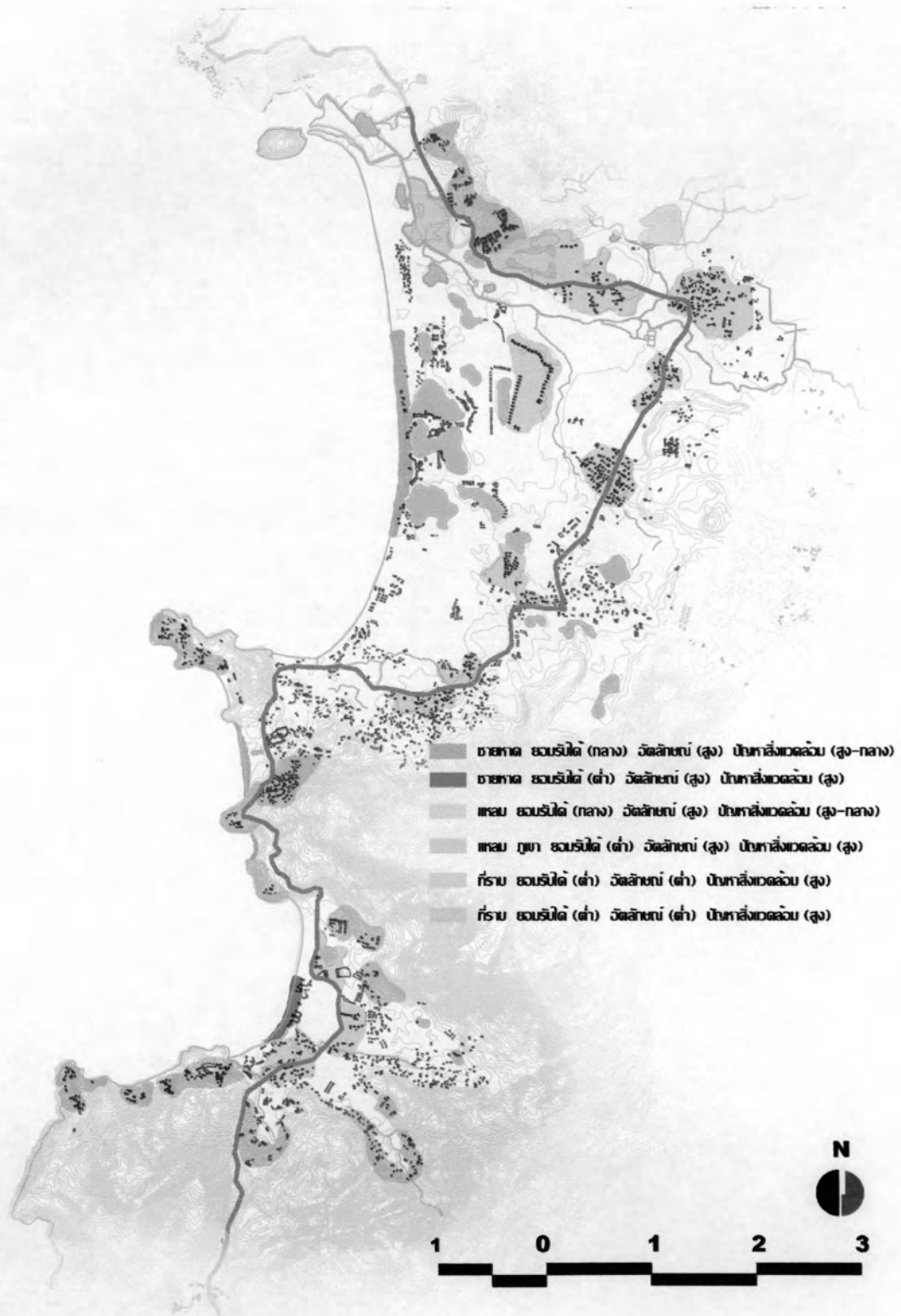

ภาพที่ 7.9 แผนที่แสดงเขตการจัดการเชิงทัศน์ เขตควบคุมระดับกลาง

ตารางที่ 7.7 แสดงหน่วยพื้นที่เขตควบคุมระดับกลาง

เขตควบคุมระดับกลาง		มาตรการที่ต้องศึกษาเพื่อใช้จัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ (Development Guidelines)																
		มาตรการแก้ปัญหาทางภูมิทัศน์					มาตรการทางผังเมือง							มาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม				
		1. ควบคุมการติดตั้งป้ายโฆษณา	2. จัดระเบียบอุปกรณ์ประกอบถนน	3. ควบคุมตำแหน่งรั้วและเตียงผ้าใบ	4. ปลูกพืชพรรณขนานไปกับแนวถนน	5. ปลูกพืชพรรณขนานไปกับแนวชายหาด	1. กำหนดเขตพื้นที่อนุรักษ์	2. ควบคุมความสูงอาคาร	3. ควบคุมระยะระยะรั้วอาคาร	4. ควบคุมรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	5. ควบคุมการใช้สีและวัสดุของอาคาร	6. ควบคุมความหนาแน่นของอาคาร (FAR)	7. ควบคุมพื้นที่เปิดโล่ง (OSR)	1. การปลูกพืชคลุมดิน	พรวน	3. การปลูกพืชพรรณตามแนวระดับ	4. ลดการเพิ่มปริมาณพื้นที่ลาดแรง	5. อนุรักษ์พื้นที่รับน้ำ
พื้นที่ราบ	หน่วยพื้นที่ 8						●	●			●	●				●	●	
พื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง	หน่วยพื้นที่ 11						●	●			●	●		●	●			●

ภาพที่ 7.10 แผนที่แสดงเขตการจัดการเชิงทัศน์ เขตที่ต้องแก้ไขปัญหา

ตารางที่ 7.8 แสดงหน่วยพื้นที่เขตที่ต้องแก้ไขปัญหา

เขตที่ต้องแก้ไขปัญหา		มาตรการที่ต้องศึกษาเพื่อใช้จัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ (Development Guidelines)																
		มาตรการแก้ปัญหาทางภูมิทัศน์					มาตรการทางผังเมือง							มาตรการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม				
		1. ควบคุมการติดตั้งป้ายโฆษณา	2. จัดระเบียบอุปกรณ์ประกอบถนน	3. ควบคุมตำแหน่งร่มและเตียงผ้าใบ	4. ปลูกพืชพรรณชนานไปกับแนวถนน	5. ปลูกพืชพรรณชนานไปกับแนวชายหาด	1. กำหนดเขตพื้นที่อนุรักษ์	2. ควบคุมความสูงอาคาร	3. ควบคุมระยะกั้นรั้วอาคาร	4. ควบคุมรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	5. ควบคุมการใช้สีและวัสดุของอาคาร	6. ควบคุมความหนาแน่นของอาคาร (FAR)	7. ควบคุมพื้นที่เปิดโล่ง (OSR)	1. การปลูกพืชคลุมดิน	พรวน	3. การปลูกพืชพรรณตามแนวระดับ	4. ลดการเพิ่มปริมาณพื้นที่ที่ลาดแรง	5. อนุรักษ์พื้นที่รับน้ำ
พื้นที่ชายหาด	หน่วยพื้นที่ 2, 3			●	●		●	●		●	●	●	●	●		●		●
พื้นที่แหลม	หน่วยพื้นที่ 5, 6						●	●		●	●	●		●	●	●		●
พื้นที่ราบ	หน่วยพื้นที่ 9		●		●		●	●					●	●			●	
พื้นที่ลาดชัน ภูเขาสูง	หน่วยพื้นที่ 12	●	●				●	●		●	●		●	●	●	●		●

7.3 การประเมินและการนาระเบียบวิธีวิจัยไปประยุกต์ใช้

7.3.1 ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะจากระเบียบวิธีวิจัย

1) กลุ่มตัวอย่าง นอกจากการประเมินการเปรียบเทียบภายในกลุ่มตัวอย่างต่อการประเมินในประเด็น อัตลักษณ์ของพื้นที่ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมแล้ว ในการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างและการเลือกช่วงเวลาในการสัมภาษณ์นั้น ก็มีความจำเป็นเช่นเดียวกัน เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ได้มีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 7 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 200 คน ผู้จัดทำเห็นว่าเป็นปริมาณที่มีความเหมาะสมสามารถนำไปวิเคราะห์และประมวลผลทางสถิติได้อย่างมีนัย แต่ยังคงมีความบกพร่องซึ่งพบในขั้นตอนการลงพื้นที่เพื่อทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม เนื่องจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มย่อยมีเพียงกลุ่มละ 25 คน เท่านั้นยกเว้นกลุ่มคนในพื้นที่ที่มีจำนวนถึง 50 คน แต่ก็ยังไม่สามารถเป็นตัวแทนของกลุ่มคนทั้งหมดได้ชัดเจนนัก เนื่องจากในการลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนั้นส่วนใหญ่เป็นบุคคลกลุ่มเดียวกันและมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ถ้าเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพิ่มมากขึ้นเป็นกลุ่มละ 50 คนน่าจะช่วยกระจายความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มีความน่าเชื่อถือและเหมาะสมกับบุคลากร งบประมาณ และระยะเวลาที่จำกัด ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเพิ่มช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามตามฤดูกาลท่องเที่ยวเนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษานั้นผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมา โดยในช่วง High season จะเป็นนักท่องเที่ยวจากเยอรมัน สวิตเซอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตในช่วง Low season ปกติจะเป็นนักท่องเที่ยวจาก อินเดีย ตะวันออกกลาง ออสเตรเลีย จีน เกาหลี นอกจากนี้ยังมีช่วงเทศกาล ระหว่างวันที่ 24 ธันวาคม 2548 ถึง 1 กุมภาพันธ์ 2549 (ช่วงคริสต์มาส ปีใหม่ 2549 และตรุษจีน 2549) พบว่านักท่องเที่ยวส่วนมากเดินทางมาจาก สแกนดิเนเวีย เยอรมันนี ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส และไทย

ดังนั้นจึงควรเพิ่มช่วงเวลาในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามตามช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวของพื้นที่ศึกษา เพื่อความสมบูรณ์เที่ยงตรงของข้อมูลที่และเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ทัศนคติของนักท่องเที่ยวในแต่ละกลุ่มที่มีผลต่อการประเมินพื้นที่เพื่อให้สามารถนำไปใช้

เป็นข้อมูลสำหรับวางแผนนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและตรงกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

2) การกำหนดหน่วยพื้นที่ศึกษา การศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการแบ่งหน่วยพื้นที่ศึกษาในเบื้องต้นก่อนการลงสำรวจภาคสนามในพื้นที่ศึกษาโดยใช้เกณฑ์ทางด้าน ลักษณะทางภูมิประเทศ และการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นหลัก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความชัดเจนของหน่วยพื้นที่ และองค์ประกอบทางภูมิทัศน์ และสะดวกต่อการทำความเข้าใจพื้นที่ศึกษาในเบื้องต้น สามารถแบ่งโซนหน่วยพื้นที่คร่าวๆ สำหรับเป็นแนวทางในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามเพื่อทำการถ่ายภาพตัวแทนในพื้นที่จริง พบว่ามีความหลากหลายของหน่วยพื้นที่ซึ่งมีความละเอียดกว่าหน่วยพื้นที่ที่ได้จากการแบ่งในเบื้องต้น จึงได้ทำการสร้างตาราง Matrix ตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ในเบื้องต้นรวมทั้งเพิ่มเกณฑ์ของขนาด ความสูงอาคาร และลักษณะพืชพรรณที่ปกคลุมแผ่นดิน รวมทั้งเพิ่มความละเอียดของลักษณะภูมิประเทศที่เกิดจากการรวมตัวกันขององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย รวมถึงจัดกลุ่มลักษณะภูมิประเทศที่ไม่สามารถแยกประเภทได้ชัดเจนจากการมองด้วยสายตาเข้าด้วยกัน เพื่อให้สอดคล้องกับความหลากหลายที่เกิดจากการรวมตัวกันขององค์ประกอบหลักทางธรรมชาติ เช่น ภูเขา ทะเล แลลม ชายหาด ที่ราบ และใช้เป็นตารางตรวจสอบ ในการถ่ายภาพตัวแทน ปรากฏว่าภาพตัวแทนที่เกิดขึ้นจริงมีจำนวนไม่ถึงครึ่งของความละเอียดจากตารางที่แบ่งไว้ โดยความสัมพันธ์ในตารางมีทั้งหมด 280 แบบ แต่ปรากฏจริงเพียง 29 แบบ และมีภาพตัวแทนบางส่วนที่แสดงถึงลักษณะพิเศษบางประการของพื้นที่โดยเฉพาะซึ่งไม่ใช่หน่วยพื้นที่ธรรมดาทั่วไป คือ ภาพตัวแทนจะแสดงความชัดเจนของอัตลักษณ์และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

ในการศึกษาครั้งต่อไปหรือการนำเอาวิธีการแบ่งหน่วยพื้นที่ศึกษาไปใช้นั้นควรมีการปรับตารางให้มีความกระชับและใกล้เคียงกับหน่วยพื้นที่จริงที่ปรากฏเพื่อความเที่ยงตรงและประหยัดเวลาในการเก็บข้อมูล

3) การศึกษา Multidimensional scaling เป็นการศึกษาแบบจำลองความสัมพันธ์ของภาพตัวแทนในทั้ง 3 ประเด็น มีความเห็นว่าภาพตัวแทนที่มีความละเอียดและซับซ้อนขององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย โดยเฉพาะในกรณีของพื้นที่ศึกษานั้นเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงทางทะเล อันเนื่องมาจากสภาพภูมิประเทศทางธรรมชาติที่มีความโดดเด่นเป็นจุดขายของพื้นที่

ปัจจุบันการพัฒนาที่เน้นการท่องเที่ยวอย่างขาดความระมัดระวัง ทำให้มีการขยายตัวของอาคารสิ่งปลูกสร้างอย่างรวดเร็ว ทำให้พื้นที่ศึกษาที่มีความเป็นธรรมชาติกลายเป็นที่แทรกตัวของอาคารสิ่งปลูกสร้าง ทั้งที่มีขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ หนาแน่นน้อยไปจนถึงหนาแน่นมาก นอกจากนี้ยังมีรูปแบบที่หลากหลายไร้ระเบียบ ทำให้สภาพภูมิทัศน์นั้นมีความซับซ้อนและจัดกลุ่ม Zone ได้ยากลำบาก เนื่องจากเนื้อเมืองมีความหลากหลายและผสมปนเปกันอยู่ในทุกพื้นที่ซึ่งขณะนี้พื้นที่ธรรมชาติเริ่มถูกกลืนจากระดับการพัฒนาที่เกิดขึ้น ทำให้ความชัดเจนของหน่วยพื้นที่นั้นถูกรบกวนจากองค์ประกอบที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งผลการประมวลผลด้วยวิธี MDS ที่ได้จากการประเมินโดยให้ระดับคะแนนในประเด็น อัตลักษณ์ของพื้นที่ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 200 คน ยังไม่สามารถอธิบายการจัดกลุ่มของภาพตัวแทนได้ชัดเจนนัก

กล่าวได้ว่าเหตุผลที่อาจทำให้กราฟไม่มีความชัดเจนนั้นมาจาก ภาพตัวแทนหน่วยพื้นที่เพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่สามารถแสดงความหมายในเชิงบวกและเชิงลบได้ชัดเจนต่อประเด็น อัตลักษณ์ของพื้นที่ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม อาจเนื่องด้วยมาจากกลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับพื้นที่บริเวณชายหาด แหลม และภูเขาสูงเป็นหลัก ทำให้หน่วยพื้นที่ในแผ่นดินส่วนใหญ่ที่ขาดความโดดเด่นทางภูมิประเทศ มีความหนาแน่นและหลากหลายอันเนื่องมาจากการพัฒนาจึงสามารถจัดระดับคุณภาพของภาพตัวแทนกลุ่มนี้ในประเด็นปัญหาทั้ง 3 ประเด็นได้ชัดเจน ซึ่งผู้ประเมินส่วนใหญ่ให้ระดับคะแนนอยู่ในช่วงกลางๆกับพื้นที่เหล่านี้ ขาดความชัดเจนในการตัดสินใจ โดยภาพตัวแทนที่แสดงความหมายในเชิงบวกและในเชิงลบชัดเจน ได้แก่กลุ่มภาพตัวแทนที่คนสามารถยอมรับได้มากและไม่สามารถยอมรับได้เลย โดยกลุ่มภาพตัวแทนที่มีค่าในการประเมินกลาง ๆ นั้น ในการศึกษา MDS. ในกรณีนี้ไม่สามารถทำให้เกิดความชัดเจนได้เท่าไรนัก เช่นเดียวกับการวิเคราะห์จากกราฟเส้น ที่ได้จากค่าเฉลี่ยของการประเมินภาพตัวแทนในแต่ละประเด็น โดยการกำหนดเกณฑ์ของคะแนนว่าภาพใดอยู่ในช่วงเกณฑ์คะแนนที่สูงและภาพใดอยู่ในช่วงเกณฑ์คะแนนที่ต่ำ เพื่อทำการคัดภาพที่มีระดับคะแนนอยู่ในเกณฑ์กลาง ๆ ออก แล้วหาความสัมพันธ์ของทั้งสามประเด็นจากกลุ่มภาพตัวแทนที่มีนัยต่อทั้งสามประเด็นศึกษาข้างต้น จากนั้นทำการจัดกลุ่มและวิเคราะห์ภาพตัวแทนที่มีความสัมพันธ์แบบเดียวกัน เพื่อสรุปประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น จากนั้นจึงหามาตรการแก้ปัญหาตามกลุ่ม

4) คำถามในแบบสอบถาม จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามนั้นมีจำนวนไม่มากนัก โดยคำถามจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติและจะเน้นที่ประเด็นทาง

ความงามที่มีความเกี่ยวข้องกับระดับการพัฒนาที่คนสามารถยอมรับได้และยอมรับไม่ได้ รวมไปถึงถึงอัตลักษณ์ของพื้นที่และประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น แต่คำถามปลายเปิดที่ใช้ในแบบสอบถามนั้นเป็นคำถามที่ค่อนข้างตอบได้ยากทำให้ผู้ตอบใช้ระยะเวลาในการตอบคำถามค่อนข้างมาก และโดยส่วนใหญ่แล้วเป็นคำถามที่มีความเฉพาะเจาะจงในประเด็นทางความงาม ผลกระทบจากการพัฒนาต่อคุณภาพชีวิตทัศน และสาเหตุที่ทำให้มองเห็นปัญหาสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างบางส่วนจึงหลีกเลี่ยงโดยการไม่ตอบคำถามเหล่านี้ ซึ่งทำให้ข้อมูลบางส่วนขาดหายไปครบถ้วน ดังนั้นในการกำหนดคำถามสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป จำเป็นต้องคำนึงถึงลักษณะของคำถามที่ควรชัดเจนเข้าใจง่ายไม่ยากจนเกินไปและมีจำนวนที่เหมาะสม โดยกำหนดให้มีเฉพาะคำถามในประเด็นที่สำคัญและจำเป็นต่อการวิเคราะห์เท่านั้น

5) การเลือกภาพตัวแทนหน่วยพื้นที่และการกำหนดจำนวนภาพตัวแทน จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าจำนวนภาพตัวแทนมีความเหมาะสมพอสมควรไม่มากและไม่น้อยเกินไป แต่เมื่อนำมารวมกับประเด็นคำถามที่กำหนดไว้ถึง 3 ประเด็นนั้นทำให้กลุ่มตัวอย่างต้องวิเคราะห์เพื่อประเมินการให้ระดับคะแนนของแต่ละภาพที่ละประเด็นซึ่งโดยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการประเมินนานมาก บางคนใช้เวลาเกือบ 45 นาที ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างไม่คุ้นเคยกับการทำแบบสอบถามประกอบภาพตัวแทน ทำให้เกิดความกังวลไม่แน่ใจในคำตอบของตนเอง และมีความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการทำแบบสอบถาม

ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรคำนึงถึงประเด็นคำถามของแต่ละภาพตัวแทนรวมไปถึงการคัดเลือกภาพตัวแทนออกเพื่อลดจำนวนภาพตัวแทน โดยใช้วิธีการทำ Pretest เพื่อค้นหาภาพที่คนส่วนใหญ่ไม่สามารถแบ่งแยกความแตกต่างได้ชัดเจนนำมารวมเป็นหน่วยพื้นที่เดียวกัน นอกจากนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยผู้สัมภาษณ์ที่มีความสามารถในการอธิบายและให้คำแนะนำระหว่างการตอบคำถาม ซึ่งจะต้องระมัดระวังเรื่องการชี้นำแก่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งวิธีนี้สามารถช่วยให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความมั่นใจ และมีสมาธิจดจ่ออยู่กับการตอบคำถาม ดังนั้นผู้สัมภาษณ์ต้องได้รับการฝึกฝนและทดสอบมาเป็นอย่างดีก่อนทำการเก็บข้อมูลในพื้นที่ เพื่อให้ผลที่ได้มีประสิทธิภาพและยังช่วยลดระยะเวลาในการสัมภาษณ์ลงอีกด้วย ในการกำหนดภาพตัวแทนของหน่วยพื้นที่นั้น ความครอบคลุมของภาพตัวแทนมีความจำเป็นและสำคัญยิ่งต่อการนำมาประเมินพื้นที่โดยรวม แต่ถ้าหากมีความละเอียดมากเกินไปอาจทำให้เกิดปัญหาในการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่าง มีผลต่อประสิทธิภาพในการตอบคำถาม เนื่องจากไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างได้อย่างชัดเจนดังที่ได้กล่าวไปแล้ว นอกจากนั้นความจำเป็นที่ต้องใช้เวลา

ในการตอบคำถามเป็นระยะเวลายาวนานทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการตอบคำถามในที่สุด การกำหนดภาพตัวแทนของหน่วยพื้นที่นั้นไม่สามารถกำหนดเป็นสูตรตายตัวได้ ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิประเทศและระดับการพัฒนาของแต่ละพื้นที่ ว่ามีความหลากหลายและซับซ้อนขององค์ประกอบมากเพียงใด โดยหลักการแล้วจะขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการแบ่งหน่วยพื้นที่

6) ปัญหาความเบี่ยงเบนของภาพตัวแทนหน่วยพื้นที่ศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ได้พบประเด็นความเบี่ยงเบนดังนี้คือ ภาพตัวแทนบางภาพที่มีลักษณะหรือองค์ประกอบทางภูมิทัศน์บางประการ ทำให้การสื่อความหมายของภาพตัวแทนมีความเบี่ยงเบนไปและมีผลทำให้การประเมินภาพตัวแทนในประเด็น อัตลักษณ์ของพื้นที่ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยภาพตัวแทนที่องค์ประกอบในภูมิทัศน์ที่ทำให้เกิดความเบี่ยงเบนขึ้นประกอบไปด้วยภาพดังต่อไปนี้ ภาพตัวแทนที่ 1 เป็นภาพของสวนมะพร้าว แสดงพื้นที่เกษตรกรรมที่เหลืออยู่ของคนในพื้นที่ โดยมีองค์ประกอบที่ทำให้พื้นที่เกษตรกรรมเกิดความไม่ชัดเจนนั้นเกิดจาก ร่องรอยเส้นทางของถนนที่ค่อนข้างชัดเจนบริเวณในสวนมะพร้าว นอกจากนั้นยังมีองค์ประกอบของเสารั้วลวดหนามปรากฏให้เห็น ทำให้คนรู้สึกว่เริ่มมีการพัฒนาเกิดขึ้นในพื้นที่ หรือคาดการณ์ได้ว่าในอนาคตสวนมะพร้าวกำลังจะถูกเปลี่ยนแปลงสภาพ ภาพตัวแทนที่ 2 สวนยางพารา สภาพสวนยางพาราที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันไม่มีความชัดเจน เนื่องจากถูกรบกวนจากพืชพรรณบริเวณที่โล่งที่อยู่ระหว่างจุดมองกับสวนยางพารามีพืชพรรณปกคลุมเป็นไม้พุ่มและไม้ยืนต้นหลากหลายชนิดกระจายตัวปกคลุมอยู่ทั่วบริเวณ ทำให้เกิดการบดบังช่วงลำต้นและแนวสวนยางบางส่วน สามารถมองเห็นได้เพียงแนวยอดของทรงพุ่มที่มีระดับเสมอกันยาวเป็นแถวเพียงเท่านั้น ทำให้ลักษณะเด่นของสวนยางพาราถูกรบกวนไม่ชัดเจน ภาพตัวแทนที่ 3 แสดงพื้นที่ราบขนาดใหญ่มีพืชพรรณปกคลุมปานกลางแต่มีร่องรอยการทำลายพืชพรรณที่ค่อนข้างชัดเจน พื้นที่มีลักษณะถูกเตรียมไว้สำหรับการพัฒนา มีกองเศษหินและคอนกรีตกระจายตัวประปราย ทำให้คนเข้าใจความเป็นพื้นที่ราบกว้างมีพืชพรรณปกคลุมเบาบางสลับกับทุ่งหญ้าที่มีความผิย่นไป ซึ่งคนจะมุ่งความสนใจไปที่ร่องรอยการทำลายและกองเศษวัสดุที่ปรากฏอยู่ ภาพตัวแทนที่ 7 มีปัญหาในลักษณะเดียวกันกับในภาพที่ 3 แต่มีความรุนแรงน้อยกว่า โดยภาพแสดงพื้นที่ราบกว้างมีแหล่งน้ำเป็นองค์ประกอบ ภาพตัวแทนที่ 8 แสดงพื้นที่ลาดชันบนภูเขาสูงมีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นมากแต่กลับมีแนวรั้วปรากฏอยู่ในภาพทำให้คนรู้สึกว่มีการพัฒนาเกิดขึ้นการสื่อความหมายถึงบริเวณพื้นที่ลาดชัน พืชพรรณปกคลุมหนาแน่นอุดมสมบูรณ์ มีน้ำหนักที่ลดลงทันที

7.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในเบื้องต้น เกี่ยวกับการประเมินอัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยใช้ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้มาเป็นตัวตัดสิน และสรุปประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่คนรับรู้ได้จากการมองเห็น รวมทั้งคาดการณ์ถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่ออัตลักษณ์ของพื้นที่ในปัจจุบัน โดยใช้การวิเคราะห์ร่วมกับหลักการทางทฤษฎี ทางความงาม เพื่อหาคำตอบและปัจจัยที่ทำให้คนรู้สึกว่ามีความปลอดภัยสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ในประเด็นอัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ควบคุมจุดมองที่สามารถมองเห็นองค์ประกอบของอาคารกับสภาพแวดล้อมของภาพตัวแทนแต่ละภาพให้มีสัดส่วนที่เท่ากัน หรือใกล้เคียงกันมากที่สุด เพื่อนำมาใช้ในการเปรียบเทียบปริมาณความหนาแน่นของสิ่งปลูกสร้าง เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบอัตราส่วนระหว่างองค์ประกอบของอาคารสิ่งปลูกสร้าง และสภาพแวดล้อมที่เห็นภาพชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมถึงนำมาใช้สำหรับการประเมินระดับความรุนแรงของประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่สามารถคาดการณ์อัตราเร็วและปริมาณการไหลของน้ำบริเวณผิวดิน ว่าอยู่ในช่วงระดับใด เช่น มากปานกลาง น้อย อัตราความเสี่ยงที่เกิดจากปัญหาการชะล้างพังทลายและปัญหาดินถล่ม จากการศึกษาในครั้งนี้ยังสามารถระบุได้แต่เพียงว่ามีประเด็นปัญหาใดเกิดขึ้นบ้าง แต่ยังไม่สามารถระบุระดับความรุนแรงที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นได้

การวิจัยในครั้งนี้ประเมินระดับการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อ อัตลักษณ์ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันเท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการสร้างแบบจำลอง ที่แสดงความหลากหลายของรูปแบบอาคารและลักษณะการวางผัง เพื่อเสนอทางเลือกลักษณะการพัฒนาที่เหมาะสมกับพื้นที่ศึกษาในอนาคต

การกำหนดจำนวนกลุ่มเป้าหมาย หากเป็นไปได้ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มจำนวนกลุ่มเป้าหมาย และช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามในพื้นที่ศึกษา ถึงแม้ว่าในการวิจัยในครั้งนี้เก็บข้อมูลได้เพียงพอต่ออเนยทางสถิติ แต่อาจจะไม่ครอบคลุมความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ มีแนวโน้มว่าอาจจะกระจุกตัวอยู่เพียงบางกลุ่มได้ นอกจากนี้ยังต้องควบคุมลักษณะส่วนบุคคล เช่น อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ให้มีจำนวนที่สม่ำเสมอ

การขยายเขตพื้นที่ศึกษาให้มีความครอบคลุมทั่วทั้งเกาะภูเก็ต ซึ่งมีขนาดพื้นที่ใหญ่มากและความซับซ้อนจากระดับการพัฒนาที่แตกต่างกันไป และมีการก่อสร้างโครงการต่างๆ กระจายตัวทั่วทุกพื้นที่ เริ่มมีการขยายตัวเข้าไปในเขตป่าไม้และพื้นที่สูงชัน ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อตรงต่อความงามแล้ว ยังส่งผลกระทบต่ออัตลักษณ์และปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ขยายวงกว้างขึ้นด้วย จึงควรมีการประเมินพื้นที่ได้ครอบคลุมและทั่วถึง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการควบคุมระดับการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวของพื้นที่เกาะภูเก็ตต่อไป รวมไปถึงการประยุกต์ใช้ในพื้นที่เกาะอื่นๆ ด้วย